Poštnina plačana v gotovini.

Leto LXV., št. 139 Ljubljana, torek 21. junija 1932 Cena Din 1.-

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popodne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit à Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst à Din 3.—, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knaflјeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

PODRUŽNICE:
MARIBOR, Grajski trg št. 8 — — — — CELJE, Kocenova ulica 12. — Tel. 190
NOVO MESTO, Ljubljanska c. Tel. št. 26. JESENICE, Ob kolodvoru 101. — — —
Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

FRANCOSKI REPARACIJSKI NAČRT

Francija predlaga enkratno odškodnino — Dve tretjini bi dobila Amerika za svoje terjatve, ostalo pa bivše zavezniške države

Lausanne, 21. junija. Po sprejetju resolucije o začasni splošni ustavitvi plačevanja reparacij in vojnih dolgov so se pričela včeraj prava pogajanja o reparacijskem problemu. Prvi delavni teden bo odločilne važnosti za orijentacijo konference. Glavno vprašanje, ki se bo načelo, je v tem, ali predstavlja odmor evropskih plačil uvod h končni ukinitvi reparacij ali pa se bo obdržalo načelo obnove na ta način, da se bo Nemčija zavezela plačati kasneje pavšalno vsoto, ki bi se smatrala kot zadnji saldo reparacijskih plačil.

Anglija in Italija, ki gresta v tej smeri še dalje kakor ameriška vlada, odobravata nemške zahteve po popolni anulaciji reparacij, francoska delegacija, ki jo podpira velika večina držav, pa je mnenja, da se more reparacijsko vprašanje rešiti le v tesni zvezi z novo gospodarsko organizacijo Evrope. Kakor je Herriot že v svojem govoru poudarjal, se naslanja francoska delegacija na poročilo baselskih ekspertov, ki pravi, da bi Nemčija po morebitnem črtanju dolgov zaradi svoje močne industrije prevzela v evropskem gospodarstvu prevladujoče stališče.

Francoski načrt stremi za tem, da se znižajo nezaščitena letna nemška plačila. **Zmanjšana letna plačila se nato ne bi več razdelila med zaveznike, temveč bi se zbrala v skupnem fondu, ki bi se porabil za obnovo potrebnih držav. Nadzorstvo nad tem fondom bi prevzelo Društvo narodov, tako da bi ne obstojala nevarnost umešavanja velikih držav v notranje zadeve malih držav. Iz tega fonda bi se podpirale tudi francoske železn., da bi se na ta način podprle napram konkurenci nemških železnic. Nadalje bi se iz tega fonda kril primanjkljaj jugoslovenskega proračuna, ki bi bil pri končnoveljavni ustavitvi nemških reparacijskih plačil najbolj prizadet.** Zanimivo je, da bi bila finančna pomoč Avstriji vezana na rešitvi reparacijskega problema in na splošno gospodarsko sanacijo Evrope.

Ta francoski načrt je doslej izdelan šele v velikih obrisih. Njegova podrobna izdelava bo brškone naletela na velike težkoče ter je odvisna od izida poganjanj v Zedinjenimi državami, na katerega pa se bo moralo najbrže čakti še nekaj mesecev.

Pariz, 21. junija. Jutranji listi priznavajo danes več ali manj odkrito, da je pri včerajšnjem razgovoru Herriota z Macdonaldom prišlo do nesporazumljenj zaradi reparacijskega vprašanja. Herriot je, čeprav je podpisal izjavo glede moratorija, načel zahtevo po tako imenovanem solde net za Francijo in njene zaveznike. V tem solde net je treba razumeti željo Francije, da bi dobila od Nemčije plačilo v višini nezaščitenih anuitet. Namesto nezaščitenih anuitet naj bi stopilo enkratno plačilo Nemčije, mogoče z izročitvijo obligacij nemških državnih železnic. Pertinax, ki je običajno dobro informiran, javlja v »Echo de Paris«, da je moral Herriot ugotoviti, da njegova ideja o nemških reparacijah nima mnogo skupnega z mnenjem njegovega angleškega tovariša in da je Francija tudi pod njegovo vlado vedno osamljena, ako se le malo branijo francoski interesi.

V »Journalu« piše Saint Prix, da so bili Angleži presenečeni in celo nekoliko razburjeni, ker so Francozi zopet načeli reparacijsko vprašanje. Angleži so šli celo tako daleč, da so grozili s svojim takojšnjim odhodom iz Lausanne. Da pride zopet do rednih zvez, je imel Herriot baje preteklo noč razgovor z Macdonaldom, kar pa francoska delegacija uradno demantira. Tudi »Petit Parisien« poroča o tem nočnem sestanku, po poročilu »Matina« pa se Herriot ni sestal z angleškim ministrskim predsednikom Macdonaldom, temveč se je v spremstvu Paula Boncourja odpeljal v Morges ob ženevskem jezeru, kjer se je sestal z vodjo ameriške delegacije Gibsonom. Ta konferenca je trajala do polnoči.

Pariz, 21. junija. AA Francoska delegacija na lausanneski konferenci je predložila načrt o finančni likvidaciji reparacijskega vprašanja, ki se opira na ugotovitve baselskega strokovnjaškega odbora.

Francija predlaga enkratno odškodnino in sicer po razporeditvenem ključu, ki je veljal pred Hoovrovim moratorijem. Dve tretjini bi ponudili Ameriki za likvidacijo njenih terjatev napram Evropi, eno tretjino pa bi razdelili med Anglijo, Francijo, Italijo, Belgijo, Jugoslavijo itd. Ta druga razdelitev bi se opirala na ključ, kakor je bil določen na konferenci v Spaa.

Ta predlog je najboljši dokaz o tem, kako skuša Francija zavarovati ne le svojih interesov, marveč tudi interese malih držav.

Polkovnik Ožegović odhaja

Težko ga bodo pogrešali zlasti naši sportniki kot neumornega delavca za razvoj našega sporta

Ljubljana, 21. junija.

V kratkem nas zapusti mož, ki si je pridobil zlasti med sportniki mnogo iskrenih prijateljev. G. polkovnik Miloš Ožegović odhaja iz Ljubljane po desetletnem bivanju med nami na svoje novo službeno mesto v Skoplje, kjer zavzame visok položaj.

Polkovnik Ožegović je prispel pred 10 leti kot višji oficir v Ljubljano ter je bil dodeljen divizijskemu štabu, pozneje pa je bil imenovan za poveljnika pogranične čete. Kmalu po svojem prihodu se je odzval povabilu JZSS v Ljubljani ter je sodeloval v upravnem odboru nad 8 let. Sam je bil navdušen smučar in je na smučkah ali poleti prehodil vse naše planine ter jih je poznal kakor malokdo. Kot sin osjeških ravnin je znal ceniti krasoto gorate Slovenije in je z vsem srcem vzljubil naše planine. Spoznal je važnost in koristi smuškega sporta že takrat, ko so v Ljubljani postrani gledali vsakogar, ki je z »dilcami« na ramah korakal skozi mesto. Zato je začel takoj z vsemi močmi delovati na to, da najde tudi pri vojaških krogih potrebno razumevanje za smučanje. Njegova zasluga je, da je smučanje vzbudilo v naši vojski ono zanimanje, ki ga zasluži. Zlasti se je smučanje visoko razvilo v pogranični četi, ki ima sedaj v svojih vrstah ne samo izvrstno izvežbane smučarje, temveč tudi prvovrstne tekmovalce, ki so na mnogih tekmah, civilnih in vojaških, dokazali, da prav nič ne zaostajajo za sportniki.

Polkovnik Ožegović je kot sijajen organizator sodeloval skoraj pri vseh tekmah JZSS ter je tudi organiziral vojaške smučarske prireditve. Ni čuda, da so v savezu visoko cenili njegovo temeljito poznavanje smučarstva in se kaj radi nanj obračali v vseh organizatoričnih vprašanjih. Njegova beseda je bila vedno upoštevana. Razuljivo je, da ga je tudi SK Ilirija naprosila za sodelovanje ter je pri nji aktivno sodeloval 3 leta kot podpredsednik in pozneje kot načelnik smuške sekcije. Za časa njegovega udejstvovanja je Ilirija zgradila ponosni Smučarski dom v Planici, ki je v čast vsemu našemu smučarskemu sportu.

Ožegovićeva zasluga je, da je ustvaril prijetno tovariško razmerje med vojaškimi in civilnimi smučarji. Sam je na glasu kot izredno simpatičen, splošno priljubljen družabnik. Da se vsaj nekoliko oddolžita svojemu sodelavcu, priredita JZSS in SK Ilirija odhajajočemu poslovilni večer, ki bo jutri ob 20.30 v Kazini. Na tem večeru se bodo naši sportniki poslovili od enega svojih najmarljivejših sodelavcev, ki je kazal tako veliko zanimanje za razvoj našega sporta. Gospodu polkovniku, ki ga bodo težko pogrešali i sportniki i njegovi številni prijatelji, kličemo: Obilo sreče na novem službenem mestu in na skorajšnje svidenje!

Zaključek procesa proti mariborskim oficirjem

Altaler in Atanasković obsojena na smrt, major Djokić na 15 let ječe, 5 obtožencev na 10 let, štirje pa so oproščeni

Beograd, 21. junija. Včeraj je bil v Mariboru končan proces proti obtoženim mariborskim oficirjem. Po govorih zagovornikov so dobili poslednjo besedo obtoženci sami.

Prvi je govoril obtoženi podporočnik **Atanasković**, ki je izjavil, da se ne čuti krivega, nakar je opisal svoje življenje. Ko je prišel iz vojne akademije, mu je umrl oče in že takrat se je moral zadoževati. Ko je prišel v Maribor k 45. polku, je spoznal razmere in pričel živeti s polnim temperamentom. Delal je dolg na dolg in končno so navalili nanj upniki. To je šlo tako daleč, da so ga pričele obhajati misli na samomor in v takem razpoloženju ga je nekega dne našel pokojni Milojković, ki ga je pozval k sebi v pisarno ter mu pričel razlagati svoje načrte. Pod pritiskom svojega bolestnega razpoloženja je prišel pod Milojkovićev vpliv. Bil je proti kapitalistom, proti bankam zaradi svojih dolgov, ni pa bil proti državi. Za cilj nameravanega prevrata ni vedel. Žal mu je, ker je prišel pod vpliv Milojkovića, ki je izkoristil njegove težavne razmere. Milojković je zapletel v stvar tudi nedolžnega majorja Djokića, kateremu je govoril, da je v organizaciji nad 40 oficirjev. Naslednjega dne je prišel k majorju Djokiću in ga vprašal, ali bo došlo do upora. Videl je, da ne razume prav njegovega vprašanja, zaradi česar je v kavarni »Astoriji« počakal na Milojkovića, da bi dobil pojasnilo. Ko je Milojković prišel, je dejal: »S prevratom ne bo nič. Dobil sem obvestilo.« Zatem je podporočnik Atanasković zopet opisoval svoje življenje. Pil je mnogo, da bi pozabil na svojo nesrečo, ker je spoznal, da je Milojković oblatil njegov ugled jugoslovenskega oficirja. Prepričan je bil, da je vse le bolestna domišljija Milojkovića. Za trenutek nesrečne radosti moram trpeti tisoč dni žalosti, je dejal Atanasković. Proklel sem samega sebe, kakor me preklinja vsa javnost. Nisem komunist, še vedno sem velik patrijot, poln ljubezni do kralja in domovine. Žal mi je, ker trpe poleg mene tudi nedolžni v odsotnosti glavnega krivca. Nisem hotel pobegniti. Proglas sem izročil 27. aprila, aretiran pa sem bil 28. aprila in bi torej lahko pobegnil. Ostal sem, da bi dokazal, da sem patrijot in ne komunist.

Major **Djokić** je izjavil, da se ne čuti krivega ter je poudarjal, da je bil vedno pošten. Ali naj bi se jaz postavil na stran slaboumnega Milojkovića in bolestnega Atanaskovića ter zamenjal lepo trobarvno zastavo z rdečo barvo, je vprašal. Zatem je v ostrih besedah obsodil postopanje kapetana Naumovića, ki ga je privedel s svojim poročilom komandantu polka na obtožno klop. Nadalje je navajal podatke o svojem prejšnjem življenju. Rojen je bil v Sarajevu v svečeniški rodbini. Obširno je navajal, kako je bil za Avstrije med svetovno vojno preganjan. Na raznih frontah je bil 39 mesecev, kjer so ga vojaki imenovali očeta Bosancev. V Dunajskem Novem Mestu je skupno s svojim bataljonom prisegel zvestobo kralju Petru. S svojimi Bosanci se je vrnil takrat v Zagreb ter se postavil na razpolago Narodnemu veču. Milojković je izrabil njegovo ime in popularnost, da bi dal svoji organizaciji večji pomen. Milojkoviću je dejal, da bi bil rajši komandant brigade nego šef policije v Mariboru samo zato, da bi vzbudil njegovo zaupanje in ga dovedel do daljnjih odkritij. Podrejenemu kapetanu Naumoviću je pokazal proglas z namenom, da bi mu bil na pomoč v preiskavi. Odklanja fantastična podtikanja v zvezi s to afero, da so v ponosni in slavni jugoslovenski vojski oficirji, ki bi se mogli oblatiti kot komunisti. Hotel je preprečiti, da bi se s takimi fantastičnimi norostmi kompromitirali častniki naše vojske, ki so bili vedno vdani kralju in domovini. Milojković ni bil normalen in je spadal v norišnico. Bil je duševno bolan pustolovec, ki se je sam usmrtil. V svojo organizacijo je zapletel druge, da bi dobila njegova bolestna fantazija večji pomen in da bi tako samega sebe zadovoljil. Svoj govor je major Djokić končal s pozivom sodišču, naj ne napravijo iz njega jugoslovenskega Dreyfussa.

Poročnik **Altaler** je izjavil, da nima za svojo obrambo ničesar drugega povedati kakor to, kar je povedal njegov zagovornik. Nato je izročil zapisnikarju svoj pismeni zagovor.

Poročnik Paunković je obširno navajal, kako mu je Todorović govoril o prevratu, ter poudarjal, da se mu ne more šteti v greh, če se je pogosto družil z Milojkovićem, ker so to delali tudi drugi oficirji. Prosil je sodišče, naj ga oprosti, ker ni ničesar kriv.

Poročnik Milutinović je izjavil, da mu Atanasković ni nikdar govoril o obstoju kake organizacije, temveč mu je samo grozil. Nikdar ne bi mogel priti pod vpliv take propalice, kakor je Atanasković, ugleda naše vojske pa ni hotel rušiti zaradi enega pustolovca. Vse podjetje je bila ena sama norost, njen vodja pa psihopat, ki ni imel nikdar prebite pare v žepu.

Poročnik Todorović je govoril v veliki razburjenosti. Med govorom je pričel tudi plakati ter je med drugim dejal: »Tu s. je sumilo v mojo zvestobo kralju in domovini. V uniformi jugoslovenskega oficirja sem na obtožni klopi. Poročnik Milojković je oblatil mojo čast, toda on je mrtev in naj mu Bog odpusti. Hvala moji materi, ker me je naučila ljubiti kralja in domovino. Lahko razumete moja čustva, gospodje sodniki, ko mi je bila odvzeta četa. Ta slučaj izkoriščajo naši neprijatelji in tuj tisk. Nikdar bi se ne moglo dogoditi, da bi prevzeli trije bolni ljudje oblast.« Ob koncu je poudarjal svojo nedolžnost in prosil sodišče, naj ga oprosti.

Poročnik Marko Marković je dokazoval svoj nedolžnost, češ, da je bil vedno navdušen nacijonalist. Mislil je, da vodi major Djokić preiskavo po višji odredbi, in ko je videl da sta aretirana Milojković in Atanasković, je bil mnenja da je major Djokič izvršil svojo dolžnost.

Podporočnik Ristič je izpovedal, kako je obvestil svoje predstojnike o tem, kar mu je bilo znano. Kapetana Naumovića je obvestil, ker ni mogel dopustiti, da bi umobolni človek vodil četo.

Podporočnik Surdilović se je zagovarjal, da je pravilno postopal in obvestil svojega predstojnika kapetana Naumovića o obstoju organizacije. Bil je oni, ki je stvar odkril, kapetan Naumović pa je samo predložil poročilo.

Na popoldanski razpravi so podali kratke zagovore še podnarednik Ilić, Petrović in Grujin, ki so vsi trije naglašali, da jim o organizaciji ni bilo nič znano in da so le izvršili svojo vojaško dolžnost, hoteč braniti svoje predpostavljene oficirje pred napadi.

Ob 4. popoldne se je vojaško sodišče umaknilo k posvetovanju, ki je trajalo do 7. zvečer.

Ob 7.30 je stopil v dvorano sodni dvor. Sodni polkovnik Nikolić je prečital sodbo, ki se v bistvu glasi:

pešadijski podporočnik Atanasković Dragoljub se obsoja na smrtno kazen za dejanje iz točke 2. § 1. zakona o zaščiti države;

pešadijski podporočnik Altaler Miroslav se obsoja na smrtno kazen za isto dejanje v idejni zvezi z dejanjem po 1. točki 2. oddelka § 87. vojaškega kazenskega zakona;

major Djokić se za dejanje po točki 2. čl. 2. zakona o zaščiti države obsoja na 15 let ječe, od katere mora po odbitku preiskovalnega zapora odsedeti še 14 let, 10 mesecev in 19 dni, računajoč od današnjega dne.;

pešadijski poročniki Paunković Božidar, Milutinović Momčilo, Todorović Dragoljub in Marković Marko se za dejanje po 2. točki § 2. zakona o zaščiti države obsojajo na 10 let ječe, od katere kazni se jim odšteje preiskovalni zapor;

artiljerijski podnarednik Ilić Živorad se za dejanje po točki 2. čl. 1. zakona o zaščiti države obsoja na 10 let ječe, od katere se mu odbije preiskovalni zapor;

Vsi obsojeni se obsojajo razen tega na trajno izgubo državljanskih pravic in na trajno izgubo vojaških činov.

Pešadijska podporočnika Ristić Miloslav in Surdilović Čedomir ter podnaredniка Petrović Čedomir in Grujin Lazar se oproščajo vsake krivde in kazni in se morajo takoj izpustiti na svobodo.

Obsojenci so sprejeli kazen mirno. Opažati pa je bilo, da so bili zelo deprimirani. Ko jim je predsednik sodišča pojasnil, da imajo pravico pritožbe na višje vojaško sodišče, so vsi obsojenci prijavili priziv. Predložiti ga morajo v roku treh dni. Obsojence so po razglasitvi obsodbe odvedli v zapor, vsi štirje oproščeni pa so bili takoj izpuščeni.

Tragična smrt dr. Stanka Erhartiča

V nedeljo popoldne se je svetnik našega dunajskega poslaništva dr. Stanko Erhartič na avtomobilski vožnji pri Dunajskem Novem mestu smrtno ponesrečil

Dunaj, 21. junija. **V nedeljo popoldne se je odpeljal svetnik jugoslovenskega poslaništva na Dunaju g. dr. Stanko Erhartič v spremstvu svoje soproge z avtomobilom proti Semmeringu. Na potu med Semmeringom in Dunajskim Novim mestom je avtomobil začel na mokrih tleh drseti, nakar se je na ovinku prevrnil in pokopal pod seboj potnike. Težko poškodovane ponesrečence so izvlekli izpod avtomobila. Svetnik dr. Erhartič in njegova soproga sta bila smrtno nevarno poškodovana. Takoj so ju odpeljali v bolnico v Dunajskem Novem mestu, kjer je danes opolnoči svetnik dr. Erhartič dobljenim poškodbam podlegel, dočim se njegova soproga bori s smrtjo.**

*

S pokojnim Erhartičem leže v prerani grob eden največjih idealistov in najboljh navdušenih pijonirjev naše svobode. Njegovim tovarišem iz I. srbske dobrovoljske divizije v Odesi bo gotovo še v živem spominu, kako vneto, naravnost fanatično je delal pokojni Stanko na organizaciji našega dobrovoljskega pokreta v Rusiji, s kolikim entuzijazmom je oblekel uniformo srbskega častnika in kako ga je pognala velika ljubezen do rodne grude v krvavo bojno vihro na krvavih poljanah Dobrudže, kjer ga je sovražna strojnica tako strahovito preluknjala, da je bilo res pravo čudo, da je ostal živ.

Sreča njegova je bila, da so ga pripeljali težko ranjenega v rumunsko vojno bolnico, kjer mu je z vso požrtvovalnostjo stregla usmiljenka, Francozinja, njegova poznejša soproga. Po dolgih mesecih lečenja je okreval in zapustil bolnico v veliko radost svojih predstojnikov, ki so idealnega hrabrega mladeniča visoko cenili in svojih tovarišev, ki so ga iskreno ljubili. In zdaj ga ni več. Bojna vihra mu je prizanesla, ni legel k večnemu počitku med milijone žrtev svetovne vojne. Na, na izletu poln radosti do življenja in veselja do dela, mu je neizprosna Parka prestrigla nit mladega, še mnogo obetajočega življenja. In tudi njegovo zvesto družico, ki mu je v najtežjih trenutkih življenja brisala krvave potne srage s čela, bo kruta usoda najbrž poslala za njim v prerani grob.

Dragi Stanko, sanjaj mirno večni sen!

Omejitev madžarskega uvoza

Budimpešta, 21. junija. Opolnoči je potekel rok za svoboden uvoz blaga. Odslej bodo carinski in poštni uradi oddajali blago le proti uvoznemu dovoljenju. Na vse carinske in poštne urade je bil poslednje dni velik naval ljudi, ki so hoteli o pravem času dvigniti svoje blago, da bi jim ne bilo treba nabaviti si voznega dovoljenja, ki je združeno z večjimi stroški. Ugotovili so, da je v zadnjih dneh narastel uvoz v Madžarsko za okrog 300 odstotkov.

Razvoj inozemske industrije v Angliji

London, 21. junija AA. Po poročilu trgovinskega ministrstva je po uvedbi novih zaščitnih carin otvorilo v Angliji produkcijske tovarne od novembra naprej 88 inozemskih tvrdk, in sicer 75 nemških, 11 francoskih in 2 švicarski tvrdki.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.

Devize: Amsterdam 2274.82—2286.18, Berlin 1334.52—1345.32, Bruselj 784.65 do 787.99, Curih 1097.35—1102.85, London 202.88—204.48, Newyork ček 5617.00 do 5645.16, Pariz 221.49—222.71, Praga 166.78 do 167.64, Trst 287.57—289.97.

INOZEMSKE BORZE.

Curih: Beograd 9, Pariz 20.18, London 18.60, Newyork 518, Bruselj 71.42 in pol, Milan 26.25, Madrid 42.30, Amsterdam 207.30, Berlin 121.80, Sofija 3.45, Praga 15.20, Bukarešta 3.07, Varšava 57.50.

Hram bratske ljubezni v Ljubljani

Slovesna blagoslovitev temeljnega kamna pravoslavne cerkve sv. Cirila in Metoda

Ljubljana, 21. junija.

Že pred 11. uro so se včeraj jele z vseh strani Ljubljane zgrinjati množice pred Narodni dom, kjer je stala častna četa, in okrog slavnostno okrašenega Trubarjevega parka, kjer je patrijarha Varnavo pozdravljal slavolok s staroslovenskim napisom: »Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem.« Ob vhodu parka, ki je med svečanostjo delal vtis pravega svetega gaja, je pričakovalo zastopnika Nj. Vel. kralja divizijskega generala g. Bogoljuba Ilića predsedstvo pravoslavne cerkvene občine s predsednikom g. univ. prof. dr. Hadžijem na čelu, a takoj se je pripeljal tudi patrijarh Varnava in izstopil v Narodni dom pri vratih z Bleiweisove ceste, kjer je oblekel svečani ornat, zlato krono, ter nato v dolgi procesiji z bogoslovci, svečeniki in škofi v zlatih oblačilih in z zlatimi kapami prišel med grmenjem topov, igranjem vojaške godbe in vzklikanjem občinstva ter petjem bogoslovskega pevskega zbora iz Sremskih Karlovcev v Trubarjev park pred oltar, ki je bil postavljen pred temeljnim kamnom.

Na tribuni za goste so prisostvovali svečanosti zastopnik kralja divizijonar g. B. Ilić, ban g. dr. D. Marušič s podbanom g. dr. Pirkmajerjem, rektor univerze dr. Šerko, župan g. dr. Dinko Puc s podžupanom g. prof. Jarcem, senatorji gg. Ivan Hribar, dr. Valentin Rožič, dr. Vladimir Ravnihar s podpredsednikom senata g. dr. Novakom na čelu, predsednik viš. dež. sodišča g. dr. Rogina, zastopnik direktorja finančne direkcije pomočnik direktorja g. Spindler, poslevodeči podstarosta SKJ g. Engelbert Gangl in zastopnik ZTOI g. Rebek, predsednik Pokojninskega zavoda g. Vrtovec z direktorjem g. dr. Sagadinom, predsednik Jadranske Straže g. Joško Pogačnik, zastopnik JNU g. Terseglav, direktor Poštne hranilnice g. dr. Vidmar, direktor pošte g. Gregorič, direktor konservatorija g. Matej Hubad, generalni tajnik Zveze industrijcev g. ing. Šuklje, predsednik advokatske komore g. dr. Žirovnik, predsednik zdravniške komore g. dr. Rus, predsednik Češkoslovaško-jugoslovenske lige narodni posl. g. Rasto Pustoslemšek s podpredsednikom g. dr. Egonom Staretom in dr. Gregorinom, češkoslovaški konzul g. ing. Sevčik, direktor OUZD g. dr. Jože Bohinjec, zastopnika streljačke družine g. Medič in polkovnik g. Ljuba Novaković s svojo materjo v črnogorski narodni noši ter veliko število drugih odličnjakov iz civilnih in vojaških krogov.

Škof Irenej Ćirić iz Bačke je položil lesen križ v duplino za spominsko listino pod temeljnim kamnom iz črnega podpeškega marmorja in z rdečo letnico 1932, nato je pa graditelj nove cerkve g. arhitekt Korunović iz Beograda prečital spominsko listino, ki ob koncu omenja tudi najdarežljivejše podpornike. Zastopnik kralja divizijonar g. Ilić je zavezal zvito listino z državnim trakom ter jo vtaknil v stekleno puščico, arhitekt Korunović je v puščico nalil do vrha olja, jo vtaknil v kovinsko puščico, kamor je nasul peska ter ga zalil s katranom in zaprl. Med molitvijo za kralja in državo je patrijarh med pokanjem topov in častnih salv položil listino v duplino, na njo so pa položili temeljni kamen, ki je nanj patrijarh udaril trikrat s kladivom in ga blagoslovil.

Med vzidavanjem temeljnega kamna je patrijarh Varnava spregovoril prekrasen govor o krščanski ljubezni, ki veže vse Slovane brez razlike vere, temeljni kanaj bo pa tudi temelj te ljubezni, ki naj na njej zraste sloga vseh Jugoslovenov in in Slovanov. S ponosom je ugotovil, da je tudi mali slovenski narod zaslužil boljšo bodočnost, saj je mnogo pripomogel vseslovanskemu bratstvu in slogi v duhu cirilmetodijske cerkve, ki je najmočnejši temelj 150 milijonskega slovanskega naroda. Ko se je s prisrčnimi besedami zahvalil mestu Ljubljani za krasni prostor, je izrekel najtoplejše molitve za zdravje in edinstvo ter slogo slovenskega naroda, ki najlepše dokazuje, da ga vera ne deli od njegovih bratov.

Svečan banket

Blagoslovitvi temeljnega kamna je sledil v restavracijskih prostorih hotela Union svečan banket, ki ga je priredila pravoslavna cerkvena občina na čast najvišjemu cerkvenemu dostojanstveniku. Na banketu je prvi izrekel prisrčno zdravico Nj. Vel. kralju patrijarh sam, za njim so pa govorili predsednik pravoslavne cerkvene občine vseučiliški prof. dr. Hadži, domači prota g. Gjorgje Budimir, zagrebški episkop dr. Maksimilijan Hajdin, predsednik pravoslavne cerkvene občine na Dunaju g. Svetislav Jovanović in zdravnik dr. Pavel Avramović. Episkop dr. M. Hajdin se je zahvalil za izdatno pomoč pri akciji za zgraditev pravoslavne cerkve v Ljubljani mestni občini, banski upravi in našemu znanemu trgovcu g. Mediču, ki je daroval 125.000 Din in obljubil prispevati po svojih močeh še. Ustanovitelj pravoslavne cerkvene občine v Ljubljani g. dr. Avramović je pa ob viharnem pritrjevanju izjavil, da že dolga leta deluje med Slovenci in da mora odkrito priznati, da iz vsega srca ljubijo Srbe. Po banketu je patrijarh sprejemal v sejni dvorani magistrata deputacije.

Slovo od Ljubljane

Poglavar srbske pravoslavne cerkve patrijarh Varnava se je davi poslovil od ljubljane in se z brzovlakom ob 8.30 odpeljal na Bled, odkoder z večernim vlakom odpotuje v Beograd.

K slovesu se je na kolodvoru zbrala velika množica občinstva, v prvi vrsti pa divizijonar g. Bogoljub Ilić s soprogo, komandant mesta general g. Dragomir Popović s soprogo, župan g. dr. Dinko Puc, zastopnik direktorja drž. železnic g. inž. Klodič, brigadni general g. Pekić, načelnik štaba g. podpolkovnik Sokolović, komandant 40. polka g. polkovnik Cvejić s pomočnikom g. polkovnikom Kilarjem, poveljnik 16. art. polka g. polkovnik Radovan Jovanović, ves oficirski zbor, škofje in drugi tuji cerkveni dostojanstveniki, domači prota g. Gjorgje Budimir, izredno mnogo dam z družinami, namestnik službeno zadržanega predsednika pravoslavne cerkvene občine g. univ. prof. Hadžija g. prof. Jurković z vsemi odborniki. A bogoslovski pevski zbor iz Sremskih Karlovcev in vojaška godba sta Nj. Svetost patrijarha pozdravila s pesmijo, ko se je pripeljal v spremstvu bana g. dr. Draga Marušiča in podbana g. dr. Pirkmajerja, mali dr. Hadžijev Dušan mu je pa izročil prekrasno kito cvetja. Ljubeznivo se je patrijarh dečku zahvalil in že je imel v rokah tudi škatlico in mu iz nje podaril zlat križec, nato je pa križce daroval še damam in deci, ki so patrijarhu prišli poljubit roko. Ko je stisnil roko skoraj vsej gospodi, je vstopil v salonski voz, v drugem salonskem vozu so se peljali škofje, ostala dva vagona je pa zasedlo spremstvo z bogoslovci, patrijarha je pa spremljal tudi zastopnik železniške direkcije in šef vojne delegacije pri žel. direkciji g. polkovnik Nedeljković. Ljubeznivo se smehljajoč je patrijarh blagoslavljal Ljubljano ter se prijazno mahajoč z roko in blagoslavljajoč poslovil od našega mesta, da si ogleda še lepoto Bleda, nato se pa zvečer odpelje iz Slovenije, kjer si je pridobil največje simpatije in globoko spoštovanje.

Patrijarh v Rogaški Slatini

Rogaška Slatina, 20. junija.

V nedeljo je obiskal Rogaško Slatino patrijarh Varnava. S svojim visokim spremstvom se je pripeljal dopoldne z avtomobilom iz Celja. Zdraviliški direktor g. ing. Ditrih ga je ob prihodu v zdravilišče pozdravil v imenu zdravilišča ter mu izrazil prisrčno dobrodošlico. Pred pravoslavno cerkvijo sv. Petra in Pavla je pričakovala patrijarha večja množica ljudstva na čelu ji tamkaj se mudeči duhovniki in gostje pravoslavne vere. Po končanih molitvah in blagoslovu mu je direktor ing. Ditrih razkazal zdravilniške naprave, na kar je odšel patrijarh v zdraviliški dom, kjer mu je bila pripravljena zakuska. Okoli pol 19. se je poslovil od Rogaške Slatine vzhičen nad lepoto tamkajšnjih krajev in nad prisrčnim sprejemom. Patrijarh je obljubil direktorju g. Ditrihu, da bo pri priliki posetil ta krasen kotiček jugoslovenske zemlje.

V obrambo človeškega dostojanstva

Resolucija svetovne zveze Penklubov, sprejeta na mednarodnem kongresu v Haagu

Ljubljana, 21. junija.

Na svojem IX. mednarodnem kongresu l. 1931 v Haagu je svetovna zveza PEN-klubov sklenila nasloviti na vse vlade sveta poziv, s katerim jih opozarja na nujnost spoštovanja načel človeškega dostojanstva. Ta poziv je bil priobčen v svetovnem dnevnem časopisju večinom o božičnih praznikih. X. kongres letos v Budimpešti je ponovno podčrtal važnost teh načel. Beograjski in zagrebški dnevniki so ob tej priliki z objavo te resolucije opozorili na važnost in plemenitost principov, ki jih zastopa PEN-klub. Resolucija se glasi:

»Podpisani člani in častni člani nepolitične mednarodne zveze pisateljev z imenom P. E. N.-klub, ki zastopa okrog 4000 pisateljev v 35 državah, si dovoljujemo spoštljivo opozoriti vse vlade na sledeče misli:

Od časa do časa žalijo in vznemirjajo svetovno vest poročila, sedaj iz te potem iz one države, kako grdo ravnajo z ljudmi, ki so iz političnih ali verskih razlogov v zaporu.

Opozarjamo, da so vlade v takih primerih še prav posebno dolžne paziti, da se v ravnanju s takimi jetniki ne žalijo zakoni človeškega dostojanstva.

Nadalje vlade nujno pozivamo, naj se zavedo, da nič ne vzbuja nevolje sveta proti taki državi tako, kot poročila o grdem ravnanju s političnimi in verskimi jetniki; dandanes tudi takega ravnanja ni mogoče prikriti, temveč mora postati prej ali slej splošno znano.«

Podpisi: **Amerika:** Gertrude Atherton, Henry Seidel Canby, Alfred Deshiell, Charles Caldwell Dobie, Will Irwin, Henry Goddard Leach, Edward Arlington Robinson. — **Avstrija:** Felix Salten, Grete von Urbanitzky. — **Belgija:** Max Deauville, Hubert Krains, Maurice Maeterlinck, Louis Pierard, Robert Vivier, F. Toussaint van Boelaere, Franz de Backer, E. de Bom, Cyriel Buysse, Herman Tierlinck, A. Vermeylen. — **Kanada:** George S. Brett, Pelham Edgar. — **Anglija:** G. K. Chesterton, A. Ruth Frey, John Galsworthy, John Masefield, Gilbert Murray, Hermon Ould, C. A. Dawson Scott, G. Bernard Shaw, H. G. Wells. — **Estonija:** Johannes Semper, Gustave Suits. — **Finska:** Arvid Jarnefelt, V. A. Koskenniemi. — **Francija:** Romain Rolland, Paul Valery, George Duhamel, Jules Romains, André Maurois. — **Nemčija:** Theodor Däubler, Gerhardt Hauptmann, Walter von Holländer, Thomas Mann. — **Madjarska:** Deszö Kosztolányi. — **Islandija:** Gunnar Gunnarsson, Sigurour Nordal. — **Indija:** Rabindranath Tagore. — **Italija:** Bedetto Croce. — **Jugoslavija:** F. S. Finžgar, Ivan Meštrović, Vladimir Nazor, P. Popović, Izidora Sekulić, O. Župančič. — **Norveška:** Johan Bojer, Knut Hamsun, Sigrid Undset. — **Palestina:** Ch. N. Bialik, Saul Tschernichowski. — **Poljska:** J. Kaden Bandrowski, Ferdynand Goetel. — **Škotska:** R. B. Cunninghame Graham, Margaret Sackville. — **Švedska:** Selma Lagerlöf. — **Idiš:** Šalom Asch.

Popolnoma ga je zmečkalo . . .

Vse mesto je govorilo včeraj o »strašni« avtomobilski nesreči

Ljubljana, 21. junija.

Nesreča res nikdar ne počiva in žanje zdaj tu, zdaj tam — povsod nepričakovano ter pušča žalostno sled za seboj. Toda ljudje znajo bolje vzdihovati:

— Nekaj strašnega!

— Kaj pa je, kaj pa je! so se ustavljale gospe s cekarji Pred škofijo.

— Poglejte tam! je pokazala gospa na množico ljudi, ki so se gnetli okrog tovornega avtomobila. — Nisem mogla zraven. Pravijo, da ga je popolnoma zmečkalo.

— Grozno! Pojdimo pogledat!

— Ne, meni je takoj slabo, ne morem videti krvi.

Čez nekaj minut so že govorili vsi na trgu o strašni nesreči. Gospe so povsem preplašene premlevale strašno novico.

— Pomislite, človek ni nikjer varen, nikdar ne ve, kaj ga čaka. Kmalu si ne bom več upala niti na trg.

— Ko pa tako divjajo z avtomobili! Jesas, kako se vedno bojim za otroke in za moža, ki je tako kratkoviden, da ne vidi niti čez nos!

— Kako pa se je moglo zgoditi kaj takšnega?

— I, kako, človek gre čez cesto, avto pridrvi in konec!

Pred avtomobilom sta se sredi gruče ljudi prepirala dva možaka.

— Ali se tako vozi? Ali ste oči pozabili doma?

— Vi bi pustili raje kolo doma . . .

— Kdo mi bo plačal škodo? Ne bova opravila tako hitro!

— Kdo je pa kriv?

— To bi tudi jaz rad vedel!

— Bom pa jaz povedal, kako je bilo, da se ne bosta prepirala. Vidite, gospoda, ta avto je stal nekaj metrov za kolesom ob hodniku. Kolo je pa stalo tik ob hodniku, naslonjeno s pedalom na robnik. Ko se je avto premaknil ter začel voziti, ni bilo dovolj razdalje, da bi ga šofer lahko zaokrenil dovolj na levo ter je rahlo zadel kolo, ki se je zvrnilo pod prednja kolesa. Kaj hočemo, vrag ga je vzel!

V ozadju so pa ženske vpraševale kaj se je zgodilo, ker se niso mogle preriniti v ospredje.

— Popolnoma ga je zmečkalo! je resno pojasnjeval možak, kot da je s tem že dovolj povedano.

— Križ božji! Kaj takšnega! Kakšen ja pa bil?

— Črn', še precej lep'.

Strašna novica se je razširila bliskovito v vseh varijantah. Včeraj popoldne je govorila vsa Ljubljana o strašni avtomobilski nesreči. Ljudje so se čudili, da so jo zamolčali časopisi.

— Najbrž je povozilo kakšnega imenitnega gospoda, — so si razlagali čudni molk.

Pride! Sijajna premiera! Pride!

Kupljeni soprog

Komedija po znanem odrskem komadu

„Zadeva Kaiser"

Charlotte Susa,
Hans Moser,
Georg Aleksander,
Paul Morgan,
Werner Fütterer,

jamčijo za obilo smeha in zabave!

Elitni kino Matica
Telefon 2124.

Olajševalna okolnost.

Zagovornik zagovarja morilca. Videč, da njegov govor ni nič kaj posebno vplival na porotnike, pravi s povzdignjenim glasom: Opozarjam vas še, gospodje porotniki, da je moj klijent gluh in da torej ni mogel slišati glasu vesti.

Smrt Bevčeve mame

Ljubljana, 21. junija.

Ob koncu aprila smo Bevčevo mamo proslavili ob njeni 70 letnici, a snoči je gospa Marija Bevc roj. Gorenc, izdihnila svojo plemenito dušo, ki je bilo vse njeno delo in čustvovanje posvečeno le skrbi za otroke, ki jih je vzgojila in pripeljala do najuglednejših položajev. Hčerka Josipina je poročena v daljni Ameriki, sin ing. Lado je tehniški svetnik banske uprave in starosta Sokola na Taboru, Albin uradnik na univerzi, Josip pa splošno spoštovan dimnikarski mojster, a za predobro pokojnico žaluje tudi dolga vrsta vnukov in pravnukov ter vsi, ki so jo poznali.

Pogreb vzorne matere in blage žene bo jutri ob 17. iz splošne bolnice k Sv. Križu. Pokojnici blag spomin, njeni drugi pa naše najiskrenejše sožalje!

I. javna produkcija

Na vseh glasbenih šolah je običaj, da učitelji ob sklepu šolskega leta polože obračun svojega dela s produkcijami, pri katerih predstavijo staršem in široki publiki svoje najboljše, najnadarjenejše gojence. Ti pa se ob takih prilikah polagoma privadijo odra, kateri bo v bodočnosti v mnogih slučajih prostor za njihov življenjski poklic, kraj zmag, pa tudi kraj razočaranj.

Pri včerajšnji prvi produkciji gojencev drž. konservatorija je nastopilo deset nadebudnih mladih ljudi, klavirskih gojencev prof. Škerjanca, Šmalc-Švajgarjeve in Antona Ravnika, gojencev solo - petja prof. Vande Wistinghausnove in Jeanette Foedranspergove, flavtist iz šole g. Slavka Koroška ter klarinetist iz šole prof. Vaclava Launa. Gojenec prof. Janka Ravnika vsled bolezni ni mogel nastopiti. Produkcija je v Filharmoniji privabila razmeroma malo poslušalcev. Gros obiskovalcev so tvorili tovariši in tovarišice nastopivših ter ljudje, ki jim je napredek našega reproduktivnega glasbenega naraščaja pri srcu.

Gojenci so nastopili v prijetni skromnosti, resni in so obvladovali svoje točke popolnoma sigurno. Vsakdo izmed njih je pokazal za svoj letnik popolnoma primerno znanje, v največ slučajih celo več, kot to. čampa Viktor je ob spremljevanju Krašovec Silve pri klavirju zaigral dovolj zanimivo Händlovo Sonato za flavto in klavir, s katero je pokazal lepo nadarjenost, Mucha Božena je s Škrjančkom Balakireva in Humoresko Rahmaninova zadela poslušalce v živo ter žela zelo mnogo odobravanja. Takisto je Laharnar Marija z Jirakovo Mašino pesmijo in dvema slovaškima narodnima Novaka »široky jarčok« in »Už som sa vydala« močno užgala. Priporočal bi ji pri predavanju mirnejšo držo telesa. Rueh Branko se je s I. stavkom Spohrovega koncerta za klarinet, št. 1. pokazal kot resnega muzika in bo na vsak način postal kmalu trdna opora prvih klarinetovskih partij v najboljših orkestrih, Sok Dragica ima za »Himno solncu« iz opere »Zolotoj pjetušok« R. Korsakova še premladosten glas. Točka zavzema odlično mesto v repertoarju svetovnih pevk, stvari pa, kot je »Poloneza« iz Bellinijeve opere »Puritani« se ji lepo prilegajo. Menardi Pija je resna pianistka, dobro uporabna kot spremljevalka, a še v višji meri kot umirjena in poglobljena interpretka v tem slučaju Beethovnovega »Andante v f-duru«. Produkcijo je zmagovito zaključil Švigelj Cveto z Lajovičevo »Iskal sem svojih mladih dni«, arijo Gianni Schicchija iz istoimenske Puccinijeve komične opere ter slovaško narodno Novaka »Pri Dunaji šaty peru«. Dočim me je pri nedavni produkciji kot gojenec operne šole nekoliko razočaral, me je včeraj kot smel in samozavesten koncertni pevec prijetno ogrel. Kajpada tudi poslušalce.

Vsi učitelji mladih bodočih umetnikov so bili v najvišji meri in v prvi vrsti tudi sami deležni uspehov svojih gojencev.

—č.

Iz policijske kronike

Ljubljana, 21. junija.

Franc Keber iz Svetja pri Medvodah je policiji prijavil, da mu je bil v ponedeljek ob 9.45 z dvorišča Študentovske ulice št. 3 ukraden siv sportni jopič, vreden 280 Din. — Mesarskemu delovodji Ivanu Perneku je bilo snoči ukradeno z dvorišča Domobranske ceste 7. moško kolo, vredno 700 Din. — Neznan napadalec je snoči napadel delavca Josipa Koželja iz Pump pri Kamniku ter ga je tako občutno poškodoval na levi roki, da so ga morali prepeljati v bolnico.

Zasebnika Mateja Štepina je danes ponoči zavijalo po trebuhu. Ni utegnil, da bi prižgal luč ter je v temi segel na polico, kjer je imel spravljena zdravila. Nesreča je hotela, da je namesto steklenice z brinovcem zagrabil steklenico z octovo kislino. Dobil je hude opekline po ustih, čeprav je kislino takoj izpljunil. — Devetletni Milan Gašperšič, sin delavca iz Krope, se je na domačem travniku igral s tovariši. Ko je tekel čez travnik, se je spodtaknil in padel tako nesrečno, da si je zlomil desno roko.

Beležnica

KOLEDAR

Danes: Torek, 21. junija, katoličani: Alojzij, Vekoslav, Nenadej; pravoslavni, 8. junija.

DANAŠNJE PRIREDITVE

Kino Matica: Gloria.
Kino Ideal: Zaprto.

DEŽURNE LEKARNE

Danes: Bahovec, Kongresni trg 12; Ustar, Sv. Petra cesta 78; Hočevar, Ljubljana VII, Celovška cesta 34.

Na prepovedanih potih

Ljubljana, 21. junija.

Prepovedana pota so vedno najbolj vabljiva. Ljudje ne morejo nikjer živeti brez njih, saj bi sicer življenje izgubilo ves pomen. V tem primeru mislimo na prave poti, ne na moralne, namreč na tiste, ki jih ljudje prepovedujejo s svarilnimi napisi in groze z globo za prestopke. Za takšne napise in za globo se ljudje seveda niso nikdar brigali, Ljubljančani pa še posebno ne.

Od njega dni uživamo pri nas zlato svobodo po mili volji tudi v tem pogledu. Ne poznamo nobenih ovir, noben plot ni previsok, da bi ga ne preplezali, nobenega napisa nismo še nikdar videli, da je kakšna pot prepovedana, zato pač povsod preskušamo svoje turistične zmožnosti. V Ljubljani je pa tudi precej »turistov«, ki cenijo turistiko v najbližji mestni okolici. Odkar raste tivolski gozd, so meščani plezali ter križarili v njem in jim tega ni nihče prepovedal. Nikomur ni nikdar prišlo na misel, da bi se zaradi tega sušile smreke. In se niso doslej, letos so se pa nenadoma začele. Obdolžili smo lubadarja te črne krivde. Toda tudi Ljubljančani niso tako nedolžni. Ves gozd so prepregle prepovedane poti in velikanska gora greha se je nakupičila v njem. Bil je naravnost čudež, da je sploh še rasla kakšna bilka v gozdu. Kilometre daleč na okrog bi moralo vse usahniti.

Zdaj bi bila sezona na višku, gozd bi zopet oživel. Toda letos so prekrižali prijateljem narave vse račune. Postavili sicer niso svarilnih tabel in nastavili pasti za grmovjem. Tudi kopriv niso zasejali. Le teriaonj bav-bava se je raztegnil še v tivolski gozd.

Ljubljančani imajo pokvarjen vsak weekend. Komaj se utabore na štorih in v grmovju, ki ga ni požrl lubadar, že stoji mož zelene postave pred njimi.

— Gospoda, ni dovoljeno! Sploh ni dovoljeno stopiti z glavne poti.

»Letovičarji« ne morejo razumeti, kaj ni dovoljeno in se ne puste motiti pri uživanju narave. Ni lahek poklic moža v zeleni uniformi! Zgovorno in vljudno mora pripovedovati dolgo, da je odslej prepovedano pohajkovati po gozdu, sedeti ali pa ležati pod smrekami pa je še posebno hud prestopek. Gozd ni zato, da bi se hodili ljudje vanj valjat. Kam pa pridemo, če bo ležal za vsakim grmom spoštovani meščan! Ni zlomek, da se mora posušiti vse, ter se spremeniti ves tivolski gozd v Saharo!

Da, težka je takšna služba podnevi in težko je povedati, kako naj skrbi možak za red v tem svetem gozdu ponoči, ko je najbolj frekventiran. Najbrž bo treba montirati močne žaromete vsaj na vsako drugo smreko, da bi bilo svetlo kot podnevi. Saj uslužbenec ne more tipati pod vsakim grmom, če je kaj živega pod njim.

Treba bo pač izgnati iz gozda poezijo s palico, kolikor je niso mogli s sekirami. Pa tudi lubadarju naj zagroze s palico.

Radioprogram

Sreda, 22. junija.

12.15: Plošče; 12.45: Dnevne vesti; 13: Čas, plošče, borza; 18: Salonski kvintet; 19: Gospa M. Maver in dr. N. Preobraženski čitata odlomke iz komedije Ostrovskega »Volki i ovcy«; 19.30: Literarna ura: Črtice (g. Sterniša); 20: Glasbeno predavanje (L. M. Škerjanc); 20.30: Samospevi ge. Zorke Levičnikove; 21.15: Samospevi g. Lado Hribarja; 22: Čas, poročila; 22.15: Salonski kvintet; 23: Napoved programa za naslednji dan.

Četrtek, 23. junija.

12.15: Plošče; 12.45: Dnevne vesti; 13: Čas, plošče, borza; 18: Salonski kvintet; 19: Dr. A. Bajec: Italijanščina; 19.30: Dr. M. Rupel: Srbohrvaščina; 20: Pero Horn: Poglavje iz vzgojeslovja; 20.30: Koncert dveh klavirjev, izvajata gg. R. Gallatia in I. Krmpotič; 21.15: Koncert Slovenskega vokalnega kvinteta; 22.15: Klarinet solo, igra g. Janko Gregorc; 22.45: Čas, poročila; 23: Napoved programa za naslednji dan.

Petek, 24. junija.

11.30: Šolska ura: V livarni in jeklarni (V. Žabkar); 12.15: Plošče; 12.45: Dnevne vesti; 13: Čas, plošče, borza; 18: Salonski kvintet; 19: Dr. L. Sušnik: Francoščina; 19.30: Gospodinjska ura, vodi gdč. Krekova; 20: Organizacija IX. vsesokolskega zleta (iz Beograda); 20.15: »Leteči Holandec«, prenos z Dunaja; 22.30: Čas, poročila, plošče; 23: Napoved programa za naslednji dan.

Dnevne vesti

— **Zdravljenje državnih uslužbencev v javnih bolnicah.** Glede tega, če velja § 88. u. z. — brezplačno zdravljenje — tudi za tiste bolnike, državne nameščence, ki imajo poleg svojih plač še kakšne druge dohodke, bolnice niso bile na jasnem, dasi je besedilo u. z. jasno: »Državni nameščenci in upokojenci kakor tudi njih družine imajo pravico, da se zdravijo v javnih bolnicah na državne stroške. Da pa le ne bo dvoma, je ministrstvo za narodno zdravje odredilo, da velja zgoraj omenjeni paragraf za vse: »brez izjeme, če imajo poleg plače kake druge dohodke ali ne. K temu je treba pripomniti, da se morajo omenjeni uslužbenci posluževati te dobrote po zakonu samo v najnižjem, oziroma v III. oskrbnem bolniškem razredu«.

— **Znižanje potniških pristojbin na državnih poštnih potniških avtomobilskih progah.** S 15. junijem so bile znižane potniške pristojbine na državnih poštnih potniških avtomobilskih progah Brežice - Bizeljsko, Brežice - Novo mesto, Šmartno ob Paki - Gornji grad - Logarska dolina in Rogašev- Murska Sobota - Dolnja Lendava za 25%.

— **Opozorilo državnim nameščencem.** Tiskovna zadruga je pravkar izdala novelirani uradniški zakon z dne 31. marca 1931, ki je izpopolnjen z vsemi zakonskimi določbami, bodisi s tistimi, ki so bile dotlej ukinjene, bodisi z onimi, ki izpreminjajo, oziroma dopolnjujejo prvotno besedilo tega zakona. V pripombah so priobčene vse uredbe in pravilniki, izdani na podstavi tega zakona. Dalje vsebuje ta snopič tudi zakon, s katerim se znižujejo prejemki državnih uslužbencev, kakor tudi vse določbe finančnega zakona za leto 1932-33, ki se nanašajo na državne nameščence. Zakon je neobhodno potreben za vsakega državnega nameščenca, pa tudi za vsak državni urad. Snopič, ki obsega 256 strani, stane v mehki vezavi Din 24, v platneni pa 36 Din s poštnino vred, brez poštnine 22 Din, oziroma 34 Din. Naročila sprejema knjigarna Tiskovne zadruge v Ljubljani, Šelenburgova ulica 3.

— **Naša udeležba na vsesokolskem zletu v Pragi.** V Pragi se je mudil te dni predsednik zletnega odbora SKJ g. Paunković, da pripravi vse potrebno za prihod naših udeležencev vsesokolskega zleta. Dokaj strogo postopanje glede valute bo močno vplivalo na našo udeležbo in v Prago pojde približno 4000 Sokolov iz Jugoslavije, kar pomeni okrog 2000 manj, kakor je bilo prvotno določeno.

— **Šentjakobski oder** je v nedeljo ob zaključku sezone priredil sijajno uspel izlet na Vrhniko, kamor se gre vsako leto poklonit spominu Ivana Cankarja. Gosp. Siard s Trnovskega pristana je na svoj motorni čoln priklenil največjo barko za opeko, da je bilo prostora za vso najveselejšo družbo, pa tudi za vso množico rekvizitov, ki so potrebni za židano voljo. Za red je skrbel predsednik g. Brihta, za petje komponist g. Danilo Bučar, za lačne njegova gospa Metka, za žejne pa g. Zalaznik Oki, a za smeh predvsem naš gosp. Lavrič v družbi g. Škerlja, veselih deklic in vseh ostalih razposajenih članov odra. Po tihi prijetni svečanosti pred spomenikom idealista Cankarja so idealisti Šentjaboskega odra obiskali še svojega gostoljubnega starega prijatelja Naceta v njegovih elegantnih novih prostorih, nato pa v najboljšem razpoloženju in od solnca ožgani prijadrali brez nesreče z barko v trdi noči zopet v Ljubljano, da se pripravijo na novo sezono v novih, večjih in lepših ter dostojnejših prostorih, kot so jih imeli dosedaj pri sv. Florjanu v šoli dišečega imena.

— **Začetek poletja.** Danes ob 16.23 stopi solnce v znamenje Raka in doseže za severno poluto najvišjo lego nad nebesnim ekvatorjem. Danes je torej najdaljši dan in najkrajša noč ter začetek poletja, ki traja od 21. junija do 22. odnosno 23. septembra. Junij, julij in avgust so za meteorologe poletni meseci. Letos je začetek poletja kaj klaveren in če pojde tako naprej, bomo tudi ob poletje, kakor smo bili ob pomlad. Upajmo pa, da se bomo vsaj v juliju in avgustu pošteno segreli na solncu.

— **Pokojninski zavod za nameščence v Ljubljani** razpisuje oddajo dvo- in trosobnih stanovanj v nebotičniku ter v objektu III. v Beethovnovi ulici v Ljubljani. Nadalje razpisuje oddajo pisarniških prostorov v nebotičniku ter trgovskih lokalov v pasaži. Vsi lokali in pisarne ter stanovanja so najmoderneje opremljena. Reflektanti za stanovanja, pisarne ali trgovske lokale naj vložijo prošnje pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani, Gledališka ulica 8. Vse potrebne informacije se dobe pri gradbenem vodstvu Pokojninskega zavoda, Gajeva ulica 3. 371-n

— **Krasen prospekt »Slovenije«** v cirilici z opisom vseh letovišč in zdravilišč v naši banovini je izdala agilna Zveza za tujski promet v Ljubljani, da bodo tudi naši bratje v Srbiji informirani o lepotah in pestrosti naših krajev. Prospektu je priložena tudi pregledna karta naše banovine, a krasi ga 36 izvrstnih baktrotiskov Delniške tiskarne, ki predočujejo naše planine in letovišča ter zdravilišča z večine po odličnih posnetkih naših priznanih fotoamaterjev Kozaka, Stanka Ribnikarja in Kunaverja.

— **Vreme.** Vremenska napoved nam obeta večinoma oblačno in nestanovitno vreme. Včeraj je bilo v Beogradu in Skoplju lepo, drugod pa oblačno. Najvišja temperatura je znašala v Beogradu 32, v Skoplju in Splitu 30, v Zagrebu 28, v Ljubljani 24.2, v Mariboru 23. V južnih krajih naše države se torej že pošteno pote, nas pa še vedno zebe. Davi je kazal barometer v Ljubljani 760.9, temperatura je znašala 15.2.

— **Smrtna nesreča.** V nedeljo zvečer se je pripetila v Brdovcu težka avtomobilska nesreča, ubil se je zagrebški mesar Mijo Kos.

— **Pod brzovlak je skočil.** Včeraj zjutraj je skočil v Splitu pod brzovlak trgovec Josip Novak. Lokomotiva ga je vrgla daleč s proge, kjer je obležal z zdrobljeno desno roko in težkimi poškodbami po vsem telesu. Prepeljali so ga v bolnico, toda zdravniki imajo malo upanja, da bi okreval.

— **Samomor starega delavca.** V nedeljo popoldne se je zastrupil v Tuzli z octovo kislino 64letni preddelavec v rudniku v Preki Alojz Los. Moža, ki ima družino, so odpustili in beda ga je pognala v smrt.

— **Vpričo moža in hčerke utonila.** V nedeljo popoldne je utonila v Savi blizu Zagreba vpričo svojega moža in hčerke žena tesarskega pomočnika Milka Rožman. Zaneslo jo je v strujo in ker ni znala plavati, je utonila. Mož in hčerka sta videla, kako se obupno bori z valovi, pa ji nista mogla priskočiti na pomoč, ker je bilo že prepozno.

— **Usodna eksplozija na sejmu.** Včeraj popoldne se je na sejmu v Banja Luki pripetila huda nesreča. Iz Zagreba sta prispela v Banja Luko Franc in Julijana Weiss in postavila na sejmišču stroj, s katerim sta izdelovala tkivo iz sladkorja in ga prodajala ljudem. Okrog stroja se je zbralo mnogo ljudi, zlasti dece. Nenadoma pa je stroj eksplodiral ter se je užgal bencin. Aparat se je razletel na tisoč kosov. Eksplozija je povzročila strašno paniko med ljudmi in deli aparata so več ali manj hudo ranili 10 otrok. Verjetno je, da bosta umrli dve deklici iz Banja Luke, prva stara 12, druga 7 let. Obe so nezavestni prepeljali v bolnico. Dobili sta hude opekline na glavi. Weissova so policijski organi aretirali.

— **Samomor poštne uradnice.** V Varešu si je poštna uradnica Andjelka Jurkovićeva končala življenje. Skočila je z okna poštne zgradbe in si zlomila tilnik. Bila je takoj mrtva. Pravijo, da je šla v smrt zaradi nesrečne ljubezni.

— **Grenčica »Franz - Josef«** povzroča prosto kroženje krvi.

Iz Ljubljane

—lj **Glinška ulica se modernizira.** Nekdaj tako ozka ulica, da sta se komaj srečala dva voza, ima danes udoben hodnik in razširjeno cestišče, posuto s srednje debelim gramozom. Včeraj je prispel v ulico valjar, da napravi cestišče lepo ravno in gladko.

—lj **Obnova hiš.** V zadnjem času je bila lično renovirana in prebeljena Breznikova hiša na Cesti na Rožnik št. 29.

—lj **Rožna dolina.** Ne v tolikem obsegu, kakor lani ali celo predlanskim vendar tudi letos pridno zidamo navzlic gospodarski krizi. Tako so včeraj stavili ostrešje na visokopritl. enonadstr. hišo ob Cesti na Brdo blizu železniškega tira. To domačijo si gradi g. Zajc, član mizarske zadruge. To je že peta hiša, ki si jo je g. Zajc postavil. Brškone bo tudi to prodal, kar mu bo tem lažje, ker je le par minut odaljena od tramvajskega postajališča. Zida mu Prva slov. zidarska zadruga. — Ob cesti XV bo v kratkem gotova in porabna enonadstropna hiša brivskega mojstra Vašla. Tik pred zimo je bilo poslopje sezidano in pokrito. Z ostalim delom so zidarji in drugi obrtniki zdaj zaposleni. Zidarska dela ima v rokah Batetilon, stavbna družba z o. z. — Na vogalu Ceste XII in Ceste VII si zida čevljarski mojster Zakotnik visokopritlično hišo s podstrešnim stanovanjem. V delu je visokopritličje. Zida mu Battelino, stavbna družba z o. z. — Njegov sosed je zasebni uradnik Ivan Petelin. Hiša ima še napeljano električno razsvetljavo in se znotraj ometava. Zidanje dovršuje zidarski mojster Janez Kozamernik iz Stranske vasi pri Dobrovi. — Te dni so začeli visokopritod Cesti V za temeljno zidovje visokopritlični, enonadstropni hiši strejevodje Belič a. Tudi njemu bo zidal Kozamernik. — Na vogalu Ceste v Rožno dolino in Ceste III kopljejo svet za temelj enonadstropni hiši, ki si jo postavita Hinko in Marija Šimenc. — Kar je Rožna dolina kanalizirana, je v delu več hišnih kanalizacij, kar še posebno pospešuje higijeno v idilični Rožni dolini.

—lj **Plinsko omrežje se širi na vse strani.** Včeraj so vihteli delavci s krampi in lopatami na Cesti v Rožno dolino. Napravili bodo jarek od Levčeve ulice do mestne meje ter položili vanj železne cevi za plinsko napeljavo po hišah in vilah. To kaže, da se plin v gospodinjstvu vedno bolj uveljavlja.

—lj **Pošta na glavnem kolodvoru** je sedaj odprta od 7. do 21. brez opoldanskega presledka za priporočena pisma, telefon in telgraf, kar je prav razveseljivo za vso okolico, zlasti pa za potujoče občinstvo.

—lj **Zelo zanimivo predavanje o znamenitostih Prage** je priredil snoči Sokol II na realki. Predavanje je bilo zelo dobro obiskano, udeležil se ga je tudi češkoslovaški konzul ing. Ševčik, podstarosta ljub. sok. župe M. Krapež, ki je toplo pozdravil navzoče, zlasti konzula in predavatelja Kobilco, med drugimi odličnimi gosti in prijatelji sokolstva je bila tudi Manica Komanova. Kulturna in nacionalna društva so bila zastopana s svojim številnim članstvom. Predavatelj je tako živo in lepo orisal lepote in znamenitosti Prage, da so vsi poslušalci, ki ne pojdejo v Prago, obžalovali, da se ne morejo udeležiti sokolskega zleta. Br. Keber se je zahvalil predavatelju.

—lj **Smučarji Ilirije.** Pozivam vse odbornike smučarske sekcije, kakor tudi vse ostalo članstvo, da se polnoštevilno udeleži poslovilnega večera g. polkovnika Ožegoviča, našega zaslužnega načelnika. Poslovilni večer bo v sredo dne 22. t. m. ob pol 21. uri v restavraciji Zvezda. Naj nihče ne izostane! Tajnik.

—lj **Absolvente geometrskega odseka na Tehniški srednji šoli v Ljubljani** opozarja šolska direkcija, da morajo odpotovati iz Ljubljane, dne 24. junija ob 12.38 v brzovlakom do Zidanega mosta, od Zidanega mosta pa s potniškim vlakom ob 14.40, ki prispe v Beograd v soboto dne 25. junija ob 5.25 zjutraj, nakar bo takoj odhod na terenska dela.

—lj **Prireditveni odsek »Sokol«** priredi v nedeljo 26. t. m. v prijaznem gozdiču ob Savi blizu Tomačevega piknik. Udeleženci tega piknika naj se prijavijo do petka zvečer v trgovini tov. Ivančiča, Prešernova ul. 6 ali pa pri tov. Jurčiču, Dunajska cesta. Prehrana za vsako osebo bo stala okoli 16 Din. Nož in vilice prinese vsakdo s seboj. Zabave ne bo manjkalo, godba, različne igre itd., aranžer tov. Rapotec. Zbirališče pri »Evropi«, odhod ob 9. zjutraj.

— **II. javna produkcija gojencev konservatorija** bo jutri ob 20. v Filharmonični dvorani. Nastopijo gojenci profesorja Antona Ravnika (Kanc Pavla), Emerika Berana (Bajde Oton), Janka Ravnika (Gallatia Reinhold in Lipovšek Marijan), ravnatelja Hubada (Beraot - Golobova Franja), Jana Slaisa (Pfeifer Leon) in Vande Wistinghausen (Sívec Josipina). Natančnejši program prinesemo jutri. Opozarjamo, da so sedeži od 4—10 Din v predprodaji v Matični knjigarni. Zadnja letošnja javna produkcija bo v petek, dne 24. t. m. v Unionski dvorani pod naslovom »Koncert absolventov srednje in visoke šole državnega konservatorija ljubljanskega«.

—lj **III. realna gimnazija v Beethovnovi ulici** je otvorila razstavo risarskih del učencev. Opozarjamo občinstvo na pestrost te razstave, ki bo odprta od 19. do 26. junija v risalnici, drugo nadstropje, levo.

—lj **Pevski zbor Glasbene Matice.** Drevi ob 20. uri zadnja vaja vsega zbora, v petek — letni redni občni zbor. Odbor.

—lj **»Lepa stanovanja« so odkrili brezposelni v konstrukciji novega mostu** na Marijinem trgu. V spodnji del tromostja vodijo lep stopnice, ki so potrebne zaradi podzemskih stranišč in ki bodo v bodočnosti držale tudi k lepi obrežni promenadi. Zdaj se pa po teh stopnicah tihotapijo ponoči brezposelni v svoj »hotel«. Te dni napeljujejo delavci v podzemsko stranišče plin in vodo. Dohod v mostno konstrukcijo so zaprli, da bi nepoklicani ne onesnaževali prostorov. Toda kam naj gre takšen brezstrešnik spat, ko najde ponoči »svoje stanovanje« zaprto? Zato si pač niso vedeli pomagati drugače, kot da so vdrli v zaprt prostor.

—lj **Jugoslovenski akademski klub kr. Jugoslavije — sekcija Ljubljana.** Vsem članom javljamo, da priredi beograjska sekcija JAK-a počitniško kolonijo v Vinodolu v Hrvatskem Primorju. Pogoji za to so: 1.) da je redni član kluba; 2.) hrana, stanovanje in kopanje mesečno 750 Din; 3.) stroški za potovanje na svoj račun; 4.) stanovanja bodo v vilah v mestu. Prijave bomo sprejemali najkasneje do 24. t. m. ob uradni uri v Frančiškanski ulici 6. Dalje obveščamo vse člane, da se bo vršila tudi ekskurzija v Poljsko. Podrobnosti bomo javili kasneje. Odbor.

—lj **Jugoslovansko kemijsko društvo, sekcija Ljubljana.** V petek dne 24. t. m. bo predaval v kemični predavalnici realke, Vegova 4 g. docent dr. ing. L. Guzelj o temi: »Moderni razvoj elektroanalize«. Predavanje se prične ob 18. uri in je dostopno vsakomur.

Pri hemeroidalni bolezni, zagatenju, natrganih črevih, abcesih, sečnem pritisku, odebelelih jetrih, bolečinah v križu, tesnobi v prsih, hudem srčnem utripanju, napadih omotice prinaša uporaba naravne **»Franz Josefove« grenčice** vedno prijetno olajšanje, često tudi popolno ozdravljenje. Strokovni zdravniki za notranje bolezni svetujejo v mnogih slučajih, da naj pijejo taki bolniki vsak dan zjutraj in zvečer pol čaše **»Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« voda** se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Za svetovno prvenstvo v boksu

Drevi bo padla odločitev v vprašanju svetovnega prvaka vseh kategorij v boksu. Pomerila se bosta sedanji svetovni prvak Nemec Maks Schmeling in Američan Jack Sharkey. Borba, ki jo z velikim zanimanjem pričakuje ves svet, se bo vršila v novo zgrajeni areni v New Yorku, kjer je prostora za 80.000 gledalcev. Še nikdar se v U. S. A. ni vršila odločilna borba, kjer bi bila za ameriške razmere tako nizka vstopnina, čeprav variirajo cene vstopnic od 2 in pol do 23 dolarjev. Gospodarska kriza skoraj onemogoča, da bi imela prireditev finančni uspeh. Če bo izkupiček znašal le 400.000 dolarjev, bodo prireditelji lahko zadovoljni. Za naše razmere je ta vsota sicer ogromna, toda za Ameriko ne pomeni veliko, ako pomislimo, da je znašala vstopnina pri štirih enakih prireditvih na vsaki nad 1 milijon dolarjev. Rekord je dosegla borba za svetovno prvenstvo med Dempseyem in Tunneyem, kjer so prireditelji prejeli 2,600.000 dolarjev!

Maks Schmeling si je priboril naslov svetovnega prvaka 12. junija 1930 v New Yorku v borbi z bivšim litavskim mornarjem Jackom Sharkeyem. Sharkey je bil takrat radi nizkega udarca v četrtem kolu diskvalificiran in so naslov prvaka prisodili Schmelingu. V juliju preteklega leta je Schmeling ponovno nastopil, to pot proti Striblingu. Zmagal je v 15. kolu tik pred koncem. Sodnik je borbo prekinil, ker je bil Američan za nadaljevanje borbe popolnoma nesposoben.

Vsi svetovni listi že dolgo pišejo o pripravah obeh tekmovalcev. Ko sta v petek zaključila vežbanje, so vsi listi prinesli točne podatke o njuni teži, višini, širini prs, dolžini rok in druge podatke, ki se tičejo boksanja. Kdo bo danes zmagal? Sharkey velja za dovršen bojni stroj, ki deli udarce z izredno sigurnostjo. Schmeling je neverjetno vztrajen in ima še to prednost, da je s svojimi 27 leti za 4 leta mlajši od nasprotnika. Schmelingu prisojajo večje šanse, morda bo imel bivši svetovni prvak James Corbett prav, ko je rekel: »Schmeling, najhladnokrvnejši in najpreračunljivejši boksač sedanjosti, lahko zmaga s knock outom; če bo znal pravilno izrabiti svojo strašno desnico, je Sharkey izgubljen.«

Nihče te ne bo obsojal, če boš lepo lagal, še proslavljali bodo lepe laži, toda, gorje ti, če boš brez olepšanja izpričal resnico!

Lepa razstava ročnih del

Kaj vse vidi človek na razstavi, ki so jo priredile šole novomeškega sreza

Novo mesto, 20. junija.

Prav srečna je bila misel sreskega šolskega nadzornika g. Frana Zagorca, da ob sklepu šolskega leta pokažejo vse šole njegovega področja sadove svojega dela in to na sedežu sreza v ljubki dolenjski metropoli, v staroslavnem Novem mestu.

Težavno je bilo zbiranje in nemajhen je bil trud učiteljstva, da je v šestih golih šolskih sobah nastal cel muzej, poln barv in razkošja. Človek ni vedel, kam naj bi se ozrl, kaj naj bi bolj občudoval. Postavili so se naši vrli dečki, da ne omenjam deklic, ki jim je ročno delo itak najljubše opravilo in kjer dosezajo naravnost presenetljive uspehe. Skoraj neverjetno se zdi, da je mogla tako krasna vezenina ali tako divna blazina nastati pod drobnimi prstki nežne deklice.

Deška ročna dela so še nekaj bolj novega. Stari nismo poznali tega. V šoli vsaj ne. Doma in v hosti in na paši smo se igrajčkali. Novi učni načrt pa posveča tudi ročni spretnosti veliko pozornost in po dve uri tedensko se uče — in to povsem sistematično — dečki v šoli ročnih del. In kako so iznajdljivi in spretni in urni in okretni! Tudi okusa jim ne primanjkuje in estetski čut se ob teh delih kaj razvija.

Kmečki dečki so praktiki. Bavijo se s tem, kar služi njihovim staršem in bo služilo njim v boju za vsakdanji kruh. Izdelujejo vozove in vozičke, sani, grablje in metle, stavijo kozolce, pletejo peharje in krtače. Tudi nekaj vpreženih konjičkov se krmi ob visokem koritu, pripravljena je že stiskalnica za sladki mošt (smo pač iz vinorodnih krajev!), pa še marsikaj. Našli smo med razstavljalci izredno iznajdljive in spretne izdelovalce prav posrečenih igrač.

Mestni in okoliški otroci so spet povsem drugačnega tipa. Ti so se spravili na pohištvo, na okvirje, pletli so copate in nožne brisalke, izrezovali kuhinjsko orodje in igračke, poskusili so se v glini, steklenih izdelkih, pokazali so dvoje prav lepih jaslic in neki bodoči šahovski mojster si je napravil desko in si izrezljal vse figure. In bojeviti so! Celo zbirko orožja so si izrezali.

V risbah so uspehi presenetljivi. Pokazalo se je več izrednih talentov. Zemljevidi bi skoraj delali konkurenco poklicnemu kartografu. Skratka: naši fantki so se dobro odrezali. Izvrstno, dečki, le tako dalje, pa bo iz vas kaj, da bodo ponosni na vas starši in učitelji!

In nič manj bi ne častital tudi v risbah in sličnih delih našim punčkam. Pridne ste bile in prav postavile ste se! Vse vas je občudovalo! Kočevarce so uvezle v svoje prtičke napise v svoji materinščini. Kako hudo je človeku ob spominu, da se našim sestricam tam preko ne godi tako.

Pa slednjič naši najmlajši! Otroški vrtec. Kot bi stopil v pravljično deželo. Kot iz sladkorčkov je vse. Cela vasica, lična in moderna. Vsaka hišica ima svoj vrtiček, vmes bela pota, na hribčku pisana cerkvica. Pa letovišče z vsem in še z letoviščarji, ki se solnčijo, drugi sede pri kosilu v bogati obednici, tretji se gugajo. Košarice po klopeh naokoli so tako raznovrstne v tehniki in materijalu in tako lične in vse, vse tako ljubko, da bi se še odrasli poigračkali s tem. Vrtnaricama gdč. Maraševi in ge. Schweigerjevi največji poklon ob njunih uspehih. Malčke smo občudovali, le povejte jim!

Pa kaj bi še opisoval in pripovedoval! Vso nedeljo so se ljudje mestoma kar gnetli in glasno so izražali svoje občudovanje. Kar škoda, da je bila razstava odprta za občinstvo le v nedeljo. Prejšnji dan si je sadove svojega dela skupno ogledalo le uradno v Novem mestu zborujoče učiteljstvo. Primerjali so uspehe svojih šol z drugimi in to bo v plemeniti medsebojni tekmi rodilo šoli in po njej narodu le najboljše sadove.

Pohvaliti moramo naše kulturne pijonirje, vse priznanje gre našemu učiteljstvu za njegovo delo in to še prav posebno, ker se je misel sreske razstave rodila šele pred borimi kratkimi tedni. —t.

Požirek kisline in skok v Ljubljanico

Samomor čevljarja Franca Vrenka, ki ga je usoda preveč tepla

Ljubljana, 21. junija.

Včeraj ob 13. sta vlekla črna konja v kasu zaprt mrtvaški voz Za gradom. S tem vozom prevažajo pri nas samomorilce. Žalosten voz je krenil čez dolenjski most na Ižansko cesto. Pri Kobijevi žagi so naložili mrtvega fanta, konja sta odpeketala in za samomorilcem je ostala samo prazna steklenica za Franz-Josefovo grenčico, v kateri si je prinesel ocetno kislino; izpraznil je steklenico in skočil v vodo.

★

Od ust do ust se je širila govorica, da je izvršil samomor brezposelni. V Trnovem in v Kurji vasi so ga pomilovali še preden je prišla policijska komisija. Ljudem se zdi povsem naravno, če skoči v vodo brezposelni. In če izvrši kdo samomor — kdo bi imel več vzroka, da konča žalostno življenje kot brezposelni, ki ga povsod odganjajo od vrat, dokler še hoče živeti, ter ga vsi pomilujejo, če se poslovi od negostoljubnega sveta. Neizogibno zlo je pač, če umre brezposelni — saj ne sme prosjačiti, ne krasti, dela mu pa nihče ne da.

★

Ob 10. je prišel na lesno dvorišče Kobijeve žage 22letni fant. Mudilo se mu je. Stopil je na oder za skladanje lesa ob Ljubljanici, naglo izpil ocetno kislino ter skočil v vodo. Voda ga je zagrnila, ni se več prikazal. Pri mestnem kopališču je delal tesar, ki je opazil obupanega fanta, kako se je pognal v vodo. Takoj je obvestil plavalnega mojstra g. E. Juntesa, ki je nemudoma pograbil vesla in odveslal naglo s sportnim čolnom nizdol; do Kobijeve žage je precej daleč. Tudi s trnovske strani je veslal kopalec, vendar je g. Juntes priveslal prvi. Pozval je še Breceljnika, ki prevaža kopalce s tako zvanim brodnikom.

Skoraj pol ure sta iskala utopljenca, voda je tam globoka okrog 8 m. Končno sta ga izvlekla s čolnarskim mačkom. Poskušala sta ga obuditi z umetnim dihanjem. Toda na usta so mu privrele samo krvave pene. Fant je bil mrtev. Bil je zelo suh in ljudje so ga pomilovali, češ, da je stradal in da že dolgo ni delal. Vedeli so povedati, da je bil trgovski potnik, a da zadnje čase ni nič zaslužil, po poklicu je pa bil čevljar. Pri njem so našli samo vojaško listino na ime Franc Vrenko in v suknjiču zamašek steklenice.

Komisija je okrog poldneva opravila delo, samomorilca je pregledal zdravnik dr. Lapajne.

Prvotno so ugotovili, da je Vrenko stanoval na Zeleni poti, popoldne so pa dognali, da je bil zaposlen pri čevljarskem mojstru I. Oprešniku na Lepem potu, kjer je tudi stanoval. Fant je bil doma iz Šmarja pri Jelšah; bil je dober čevljar in mojster ga je cenil zaradi tega, čeprav je bil fant precej nervozen ter razburljiv. Mojster je dober človek in ga ni odpustil zaradi njegovih napak. Če bi fant ne živel neredno, bi bil lahko še precej zadovoljen s plačo; zaslužil je po 300 Din tedensko. Tako je pa lezel vedno bolj v dolgove. Poleg tega se je tudi zagledal v neko starejšo žensko, ki pa baje tega ni niti slutila.

Še nedavno je Vrenko poslal mojstru poslovilno pismo, češ, da gre prostovoljno v smrt. Pripovedoval je tudi, da se bo najprej napil ocetne kisline, potem pa skočil v vodo. Tedaj se je pa pomiril.

V nedeljo je bil na žegnanju na Viču, kjer je pognal vso tedensko plačo. Izgubil je tudi zadnje upanje, da se mu nasmeje sreča v ljubezni in dolgovi so ga davili čedalje bolj.

Včeraj se ni lotil dela. Okrog 9. je odšel mračen z doma, čez dobro uro je pa bil že mrtev.

★

Včeraj dopoldne so prišli trije upniki terjat ubogega fanta v delavnico, ko je bil že mrtev.

Samo še danes!

Film ljubezni in ponosa, borba za srce, čast in svetovno slavo!

Gustav Fröhlich
Brigita Helm

v velefilmu športa

Gloria

Danes ob 4., 7¼ in 9¼.

Najnovejše Foxove Movietone novosti.

Elitni kino Matica

Narodno gledališče

OPERA

Začetek ob 20.

Torek, 21. junija: Mala Floramye. Red A.
Sreda, 22. junija: Turandot. Red D.
Četrtek, 23. junija: zaprto.
Petek, 24. junija: zaprto.

*

Tijardovićeva opereta »Mala Floramye« se ponovi drevi ob 20. uri v običajni zasedbi, z g. Dubajićem kot gostom, za red A. Opereta je velezabavna, njene melodije lahke in se je občinstvu izredno priljubila.

Puccini: »Turandot«. Prekrasna Puccinijeva opera Turandot se ponovno poje v naši operi v sredo 22. t. m. za red D. Zasedba je naslednja: naslovno vlogo Turandot poje gdč. Majdičeva, mlado sužnjo Liu pa tudi prvič na našem odru ga. Ribičeva. V vlogi Kalafa, neznanega princa, nastopi g. Marčec, ki je imel zadnjič s to vlogo tako velik uspeh. Ostala zasedba je: gg. Rumpel, Janko, Mohorič, Ivelja, Golovin, Magolič in Frelih. Opero dirigira kapelnik Neffat, režija je prof. Šestova.

Opereta »Mascotta« v Tivolskem parku. Kakor že javljeno, se vprizori v nedeljo popoldne ob 16. uri v režiji g. Krefta francoska opereta »La Mascotte. Poskrbljeno je, da bo vprizoritev v vsakem pogledu uspela, nastopil bo velik aparat, ki je potreben v raznih prizorih tega dela. Cene iste, kakor pri predstavah »Prodane neveste«. Predprodaja vstopnic od četrtka dalje pri dnevni blagajni v operi.

Šah

Turnir v Sliaču

Flohr in Spielmann prešla v vodstvo, Pirc pred Bogoljubovim.

Včeraj se je igralo VIII. kolo, v katerem je prešel Flohr s senzacionalno zmago nad Bogoljubovim v vodstvo. Tudi Spielmann mu je ostal ob strani, ker je premagal Pokornega. Dr. Vidmar je remiziral s Canalom in je zdaj ½ točke za prvima, ima pa še visečo partijo z Maroczyjem, v kateri stoji bolje. Walter je premagal Rohačka, vse ostale partije Pirc-Maroczy, Opočenski-dr. Treybal in May-Engel so bile pa remis.

Stanje po VIII. kolu: Flohr in Spielmann 6, dr. Vidmar 5½ (1), Pirc 5, Bogoljubov in Canal 4½, Maroczy 4 (1), Opočensky, Pokorny in dr. Treybal 3½, May 3, Walter 2½ (1), Engel 2 (1) in Rohaček ½.

V IX. kolu igrajo pari: dr. Vidmar-Opočenski, Pirc-Canal, Bogoljubov-Walter, Spielmann-dr. Treybal, Flohr-Pokorny, Maroczy-Engel, May-Rohaček.

Mie d' Aghonne: (0

Pustolovke

Roman

— Francozinje, — se je oglasil drugi, — so temperamentne, dražestne, mikavne, to je res. Toda naše Italijanke so zelo lepe...

— Kar vprašaj Gregoria Torlianija, kako sodi o tem, pa boš videl, da se docela strinja z menoj.

— Zakaj pa baš Gregoria in ne koga drugega?...

— Ker je njegova praksa najboljši dokaz, da je moje naziranje pravilno.

— Oho, kaj res?...

— Menda samo ti v Rimu tega ne veš, — je odgovoril prvi. — Kaj ne poznaš tiste lepe Francozinje, ki je živela nedavno več mesecev v Rimu?... Zdaj se je vrnila, je že zopet tu z našim dragim bankirjem. Pravijo, da je žrtvoval njenim krasnim očem že marsikaj, česar bi ne bil smel. Pravijo tudi, da je pripravljen žrtvovati za njo vse, celo svojo eksistenco, če želi ona.

In Rimljana sta nadaljevala pomenek, ki ga pa Diego y Trasmonte ni mogel slišati do konca, ker sta se bila ta čas že preveč oddaljila od njega.

Presenetile so ga pa besede o lepi Francozinji, ki sta o nji govorila, in o Francozinji, ki se je nedavno mudila v Rimu, skratka o tisti ženski, ki je bila ljubica bankirja Torlianija.

Od tistega trenutka je čutil, da ga muči ljubosumnost in preganjajo dvomi. Gnev mu je silil v glavo in ga zaslepljal.

— Če me Klara vara, če si ta bankir drzne laziti za mojo ženo, potem so očividno okrog mene ljudje, ki me opazujejo in bi hoteli opozorit zaljubljenca, da sem nenadoma odložil karte. Povzročil bi nepotreben in neroden škandal. Povečala bi opreznost in neprestano, neprestano bi me varala.

— Ne, ne, — je mrmral sam pri sebi in škripal z belimi zobmi, — ne smem se udati gnevu, ki me razjeda. Obdržati moram brezbrižno in mirno masko, ki sem jo znal tam pritrditi za dolge ure borbe, ko sem se s kartami v rokah pehal za srečo mnogo bolj za Klaro, nego zase. Ne vem, kakšno igro bom igral jutri. Ker sem pa za nocoj priklenjen k tej mizi, odidem šele tedaj, ko izpraznim žepe vseh, ki so okrog mene..

— Dani se, gospoda! — je dejal Diego slednjič in pokazal na velika okna, ki se je skozi nje že smehljalo mlado jutro. — Igral sem vse partije, dal sem vse revanže, zato prosim, ker me je solnce oprostilo vseh danih in sprejetih obljub, da bi smel iti spat in začeti jutri znova, če vam bo po volji.

— Dobili ste tudi to pravico, — je odgovoril eden izmed osušenih. — Vražji dečko, vi imate pa res neverjetno srečo.

— Gospoda, se priporočam, — je dejal markiz.

In s polnimi žepi denarja jo je mahnil peš domov.

Gospa markiza je spala šele nekaj minut, toda tako mirno, in vse okrog nje je bilo v običajnem redu ter šilo tako popoln mir, da je prešlo nekaj te zaspanosti tudi v Diegovo dušo.

— Ali je to mogoče? — je pomislil, zroč na Klarin obraz. Klara je mirno spala v zapeljivi legi in še celo v spanju se je prijazno smehljala. — Ali je mogoče, da bi bila ta žena zločinka in podla? — Ne, dokler ne bom videl na lastne oči, ne morem verjeti.

Ropot, ki ga je delal Diego, čeprav je bil neznaten, je vendar zdramil Klaro iz sna, ki je bila vanj pogreznjena.

— A, vi ste, prijatelj, — je dejala zaspano... In tako pozno prihajate?... Nespametni ste. Prebiti vse noči izven doma, to vendar ne more biti pametno, še manj pa koristno. Nisem zadovoljna z vami.

—Zelo utrujen sem, Klara, — je odgovoril markiz. — Dovolite, da grem takoj spat, drago dete, jutri se pa pomeniva.

Markiz je bil trdno sklenil prepričati se, ali sta govorila Rimljana resnico ali ne.

Da bi žena ničesar ne slutila, da bi imela popolnoma proste roke, ni smel opustiti svojih vsakdanjih navad.

— Danes bova obedovala zgodaj, Klara, če hočeš, — je dejal markiz. — Zvečer imam sejo, in sicer prej kakor ponavadi. Potrudim se, da se tudi prej vrnem.

—Kakor želite prijatelj, — je odgovorila Klara.

In na obrazu mlade žene ni bilo niti najmanjše osuplosti.

Markiz je odšel tistega dne kakor običajno, na sebi je imel večerno obleko. Njegova obleka in odhod sta bila tako zelo podobna obleki in odhodom prejšnjih dni, da je dejala Klara sama pri sebi:

— Že zopet do ranega jutra!

Kmalu po moževem odhodu je bila tudi ona pripravljena k odhodu; odšla je čez hodnik k stopnišču, vodečemu k vratcam, kjer jo je že čakal kočijaž, da bi jo odpeljal v njeno pravljično palačo.

Kakor prejšnje noči, jo je čakala godba, večerja, izprehod, ljubimkanje in premnogo poljubov. Vse je bilo pripravljeno, nič ni manjkalo. Klara se je bala samo jutranje zarje, ki jo je vsako jutro opozarjala, da se mora vrniti domov.

— — — — — — — — — — — — —

Ob tej pozni nočni uri se je izprehajal ob zidu vrta Gregorija Torlianija mož, oblečen kot rimski meščan.

Zagledal je visoko drevo, moleče dolge veje na ulico; oprijel se je močne veje in že je bil na zidu. Tako bom kmalu pri bankirju, je pomislil.

Stopal je previdno ozirajoč se na vse strani.

Čim je prispel do skupine dreves, se je skril za najbližje deblo. Luč, ki je svetila iz Gregorijevega salona, je obsevala pesek drevoreda in če bi bil stopil tja, bi ga bila senca takoj izdala.

Od drevesa do drevesa je prispel na kraj, od koder je lahko videl, kaj se godi pri Gregoriju Torlianiju.

Bankir je bil zleknjen v bambusovem naslanjaču in na obrazu se mu je poznalo, kako hlastno pije iz polne čaše življenja.

Kraj njega, zavita v šal iz rdečega in zlatega atlasa, glavo naslonjeno na črno žametasto blazino, se je Klara udajala sladkostim življenja. Njena roka je počivala v višini ust zaljubljenega bankirja, ki jo je rahlo in nežno poljubo-val.

— Krasna si, ljubim te, — je šepetal Gregorio.

— Ljubim te, — je ponovil liki tihi odmev, slajši in nežnejši glas mlade žene.

Kar je padla v lepo razsvetljeno sobo z vrta temna senca in še predno sta se bankir in njegova ljubica zavedla, da se godi blizu nekaj izrednega, je presekal ozračje grozen krik, krik bolesti in groze, za njim so se pa začuli ostri in strahotni zvoki, ki se izvijejo iz človeških prs samo enkrat.

— — — — — — — — — — — — —

Podčastnik kraljičin ljubček

Pikantna zgodba iz življenja španske kraljice Marije Kristine

V starem španskem vseučiliškem mestu Salamanka je umrl te dni popularni šofer, znan splošno pod imenom Juanin. Mož je pa imel pravico do naslova vojvode Taranconskega, kajti španska kraljica je bila njegova babica. V mladih letih je živel v Madridu, kjer je bil znan kot eden najdrznejših avtomobilskih vozačev.

Z imenom vojvode Taranconskega je združena pikantna zgodba španske kraljice Marije Kristine neapoljske, četrte soproge kralja Ferdinanda VII. V prvi polovici 19. stoletja so se vrstile na španskem prestolu tri kraljice, ki se nikakor niso dale omejevati strogi španski dvorni etiketi in kar so pogrešale ob strani svojih zakonskih mož, so v obili meri nadomestile v svoji okolici. Tako so prišli često na odgovorna mesta dostojanstveniki in visoki častniki, ki so se morali zahvaliti za to samo kraljičini naklonjenosti. Mnogo hvaležnega gradiva za zanimiv roman bi lahko našli v življenju Marije Luize parmske, soproge Karla IV., pa tudi Marije Kristine neapoljske, četrte žene Ferdinanda VII.

Marija Kristina se je kot 20 letno dekle omožila s priletnim Ferdinandom VII., ki je bil brez otrok. Kmalu po poroki je zbolel, čez štiri leta (1833) pa umrl. Marija Kristina je imela dve hčerki, Izabelo in Luizo Fernando, ki se je možila z vojvodo Montpensier, sinom Ludvika Filipa francoskega. Tri mesece po smrti svojega moža, ki mu je baje zelo skrbno stregla, se je pa kraljica zagledala v navadnega gardnega podčastnika Fernandeza Munoza in imela je ž njim ljubavno razmerje več let. Kraljica in gardni podčastnik sta imela več nezakonskih otrok. Kraljica je bila takrat regentka za svojo šele triletno hčerko in ni čuda, da je bil španski narod neprijetno presenečen, ko je kraljevska rodbina naenkrat dobila prirastek. Kraljica je bila pa tako zaljubljena v postavnega podčastnika, da se je raje izselila v inozemstvo. Vsemogočni general Narvaez jo je pa poklical nazaj, da bi bila svetovalka šele 10 let stari vladarici. Gardni podčastnik Munoza je dobil naslov vojvode Riansara. Prvorojeni sin iz tega ljubavnega razmerja je bil povišan v vojvodski stan in dobil je naslov vojvode Tarancona, kakor se je imenovalo rojstno mesto gardnega podčastnika.

Kraljeva vdova je pa ostala med ljudstvom osovražena zlasti, ko je prišla na dan umazana finančna afera; vdova je morala pobegniti v Pariz in že takrat, l. 1854., je malo manjkalo, da se španski prestol ni zrušil. Tudi kraljica Izabela II. je morala l. 1868 pobegniti v Pariz.

Lepa Rusinja - vampir

Na francoski rivijeri je bilo zadnje mesece na zagoneten način umorjenih več mladih moških. Policija ni mogla v nobenem primeru ugotoviti konkretnih povodov za samomor, pa tudi gmotni momenti niso igrali nobene vloge, ker je šlo za sinove bogatih rodbin. Policiji se je pa zdelo čudno, da pri nobenem samomorilcu niso našli večje vsote denarja. Šele naključje je obrnilo pozornost policije na lepotico, ki je nastopala pod imenom španske grofice Dolores y Madras de Ganzaga in ki so se sukali okrog nje vsi bogati kavalirji. Grofica je bila res celo za francosko rivijero velika privlačnost, odlikovala se je zlasti po sugestivni lepoti svojih temnih oči, ki se jim ni mogel upirati noben moški.

Šele pogumnemu detektivu se je posrečilo posvetiti v zagonetko lepe zapeljivke. Sukal se je okrog nje, dokler ga ni povabila v svoje zatišje. Doma ga je tako zapeljivo gledala, da je že pozabljal na svojo dolžnost. Kar omamljale so ga njene krasne črne oči, bilo mu je tako prijetno pri srcu, da bi bil žrtvoval vse, samo da bi mogel zreti v oči te očarljive žene in izpolniti vsako njeno željo. To je bilo tisto čudno stanje, ki so si v njem mnogi bogati kavalirji končali življenje. Detektiv se je pa v zadnjem hipu obvladal, poklical je policijo, ki je lepo zapeljivko aretirala. Izkazalo se je, da gre za pustolovko Rusinjo Sonjo Marino, ki je vabila k sebi žrtve, da jih je s sleparsko igro olajšala za težke tisočake, potem pa s svojim vampirskim pogledom pognala v samomor.

*

Redki so pošteni, če jim poštenost nič ne nese.

Orožnik zastrupil svojo ljubico

Policiji v Gleiwitzu v Avstriji se je posrečilo pojasniti zločin, ki je svojčas zelo razburil prebivalstvo. V bližini Gleiwitza je služboval orožnik Springer, ki je imel več let ljubavno razmerje z mlado vdovo Müllerjevo, končno jo je pa zastrupil s strihninom. Ljubavno razmerje ni ostalo brez posledic in Müllerjeva je hotela otroka skriti, da bi se izognila javni sramoti. Springer ji je že pred porodom obetal zakon, pa je ženitev vedno odlašal in tako je prišlo nazadnje do procesa zaradi alimentov. Ko je tožba še tekla, je prišel orožnik nekega dne preoblečen k svoji ljubici in sicer z obvezanim obrazom in črnimi očali, tako da ga ni mogla spoznati. Predstavil se ji je kot sodni uradnik.

Ker je bila že tema, se mu je načrt posrečil. Med pogovorom z Müllerjevo je privlekel iz žepa škatlico bonbonov in jih ponudil nič hudega sluteči ženi. Nesrečnica je pojedla s strihninom zastrupljen bonbon in umrla strašne smrti vpričo preoblečenega ljubčka. Na sled so mu prišli po ključju, ko so našli te dni njegov notez, ki je v njem zabeleženo tudi, da je kupoval strihnin.

Čuden najemnik.

— Torej kdaj mi boste plačali najemnino?

— Čujte, gospa, če bi bil vedel, da ste tako radovedni, bi se ne bil nikoli preselil k vam.

PIJANCA MED SEBOJ

— Pomni, dragi moj, da malenkosti najbolj grene človeku življenje. Postavim tole tu. Ulico sva našla, hišo sva našla, v tole prekličano luknjico pa ne moreva zadeti.

Jubilej šampanjca

V nedeljo 25. t. m. bo 250 let, odkar je benediktinski menih Don Perignon odkril peneče se šampanjsko vino ter pripomogel s tem champagnskemu okraju do svetovnega slovesa in bogastva. Jubilej šampanjca bodo posebno svečano proslavili v rojstnem mestu te izborne kapljice, Reimsu, kjer dobi vsak udeleženec proslave od 26. do 29. t. m. toliko šampanjca, kolikor ga bo mogel popiti. Pili bodo pa najboljšo kapljico, kar je premore ta vinorodni kraj.

Menih, ki mu mora biti Champagne hvaležna za svoj svetovni sloves in bogate kleti, je bil rojen v St. Michelu in je umrl v Hautvilliers, ki je poleg Reimsa drugo največje središče pridelovanja šampanjca. Obenem z Reimsom proslavita tudi ti dve mesti 250 letnico šampanjca. Višek proslave bo velik banket, ki se ga udeleže predstavniki vseh krajev Francije in na katerem bodo gotovo popili mnogo najboljšega sekta. Vinogradniki so pripravili za svečanost več stotisoč steklenic šampanjca najboljše kakovosti in najstarejših letnikov. Poleg reklame jim bo dobrodošla svečanost tudi s tem, da jim bo vsaj deloma izpraznila prenapolnjene kleti.

Otroško varstvo in mladinska skrb

Ljubljana, 21. junija.

Včeraj teden se je vršil v justični palači redni letni občni zbor Društva za otroško varstvo in mladinsko skrb v sodnem okraju Ljubljana. Ker je predsednik bolan, je zborovanje otvoril in vodil podpredsednik g. A. Likozar, ki je ugotovil sklepčnost, pozdravil navzoče, zlasti novega generalnega varuha vpokojenega viš. sodnega svetnika Otona Vidica, potem je pa podal besedo društvenemu tajniku g. dr. V. Krejčiju. Tajnik se je najprej spomnil društvenega načelnika g. A. Levičnika, ki je bil težko obolel, pa se mu je bolezen zdaj že obrnila na bolje. Zborovalci so mu poslali iskrene pozdrave z željo, da bi čim prej okreval.

Iz tajniškega poročila je razvidno, da je imelo društvo lani 239 članov in je na socijalnem polju mnogo storilo. Zaradi pičlih dohodkov se je pa moglo društveno delovanje gibati le v ozkih mejah in marsikateri upravičeni prošnji ni bilo mogoče ugoditi. Pomoči potrebni deci je dajalo društvo stalne mesečne in enkratne podpore v denarju in v naturalijah. Bistven del društvenega delovanja je bil v poslovanju generalnega varuha, ki je imel pod svojo zaščito ob koncu lanskega leta 540 varstvenih primerov s 593 varovanci. Število obojih se je lani zopet povišalo. Lani je vložil generalni varuh tudi 10 tožb v zadevi priznanja očetovstva in v 10 primerih je moral seči po prisilnem iztirjanju preživnine.

Iz blagajniškega poročila, ki ga je podal ravnatelj g. E. Josin, je razvidno, da je imelo društvo lani 53.566.31 Din dohodkov in 14.271.14 Din izdatkov. Društvena imovina je plodonosno in varno naložena. V imenu računskih pregledníkov je g. nadzornik F. Skulj poročal, da je blagajniško poslovanje v najlepšem redu in njegov predlog glede razrešnice blagajniku in odboru je bil soglasno sprejet. Pri volitvah se je občni zbor ponovno spomnil predsednika g. Levičnika in povdarjale so se njegove velike zasluge za društvo. Soglasno je bil izvoljen ves dosedanji odbor za dobo treh let. V odbor je prišel tudi generalni varuh g. Oton Vidic.

Pri slučajnostih se je zlasti povdarjalo, da praznuje društvo 25letnico in da mu načeluje vseh 25 let g. Albert Levičnik, člani odbora so pa ves čas še gg. E. Josin, dr. O. Krajec in A. Likozar. Občni zbor jim je izrekel za njihovo dolgoletno požrtvovalno udejstvovanje vse priznanje in iskreno zahvalo.

»Mali oglasi«

Vsaka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znamkah. Za odgovor znamko! — Na vprašanja brez znamke se ne odgovarjamo. Najmanjši oglas Din 5.—

Najcenejši nakup!
KONFEKCIJA — MODA
ANTON PRESKER,
Ljubljana, Sv. Petra c. 14
22/T

2 SOBNO STANOVANJE
s kuhinjo ali enodružinsko hišo iščem za takoj za 2 meseca. Ponudbe na: Dr. Piero Lilobrčić, Trogir, Dalmacija. 2521

NATAKARICO
mlado, čvrsto, sprejme kavarna »Slavia«, Zagreb. — Ponudbe s fotografijo. 2527

MANIKERICO
prvovrstno, z večletno pomočniško prakso išče salon J. Holý, damski frizer, Rogaška Slatina. Nastop takoj ali s 1. julijem. 2520

NOV BENCINMOTOR
5 HP, po ugodni ceni prodam. »Balkan«, Maribor, Aleksandrova 35. 2522

DVE TELICI
simendolske pasme, že plemenjeni, takoj prodam. A. Rebernik, Sklendrovec, Zagorje. 2523

UČENKO
z znanjem nemškega jezika, od 14—16 let staro, pošteno in marljivo, iščem za boljšo cvetličarno. — Franjo Rytíř, Salon cveća, Sarajevo, Aleksandrova br. 52. 2524

SREDNJE POSESTVO
kupim če mogoče v okolici Kranja ali v Savinjski dolini. Ponudbe z navedbo cene in lege na naslov: Alojzij Berginc, Senovo št. 5, p. Rajhenburg. 2525

ČEVLJI
NA OBROKE
»TEMPO«, Gledališka ulica 4 (nasproti opere).

SOBOSLIKARSKA
pleskarska in vsa v to stroko spadajoča dela po najmodernejših vzorcih solidno in konkurečno izvršuje JOSIP MARN, d. z o. z., LJUBLJANA, Dunajska cesta 9. Telefon 30-68.

NAROČAJTE ČEVLJE
po meri pri Peternelu, Novi trg-Breg št. 1. 60/T

POTNIKE
iščemo za vso državo, ki posečajo trgovine z barvami in kolonijalnim blagom, za prodajo potrebnega predmeta. Visoka provizija. V poštev pridejo samo gospodje, ki so že potovali. Predstaviti se je pri Calin, Zagreb, Ilica 15. 2526

SLIVOVKO
letnika 1928, rumeno, jakost 29—30 %, pošilja v sodih nad 25 litrov po ceni Din 12 za 1 l, Pero Panjan, Hrastovica. Količina 1500 litrov. Na zahtevo pošljemo vzorce. 2500

METLIŠKO VINO
se toči po Din 8.— čez ulico v gostilni Keršič, Šiška. 2468

NOGAVICE
damske svilene, perilo
SRAJCE
LJUDEVIT GLUHAK
Gosposvetska 16 (pri Levu)
56 T

VOLNO ZA MODROCE
prodaja zelo poceni šega, Cankarjevo nabrežje 5/I. 1814

VEZENJE ZAVES, PERILA, MONOGRAMOV
ENTLANJE, AŽURIRANJE, PREDTISKANJE
»BREDA« ŽEPNI ROBCI, RAZNA PREDTISKANA ŽENSKA ROČNA DELA

ZAHVALA

Vsem onim, ki so se me spomnili ob težkih dneh, ko me je zapustil moj nepozabni soprog, oče, brat, stric in svak, gospod

Ciril Ahlin

trgovec

se tem potom najiskreneje zahvaljujem.

Posebno zahvalo smo dolžni čč. duhovščini, g. zdravniku dr. Cibru za njegov požrtvovalen trud v času bolezni, članom pevskega društva »Narodne čitalnice« v Šiški za ganljive žalostinke, nadalje vsem darovalcem krasnih vencev. Končno zahvala vsem, prav vsem, ki so ga spremili v tako častnem številu k večnemu počitku.

V Ljubljani, dne 20. junija 1932.

Žalujoča soproga ANGELA AHLIN in OTROCI

Brez posebnega obvestila

Občina Ljubljana
Mestni pogrebni zavod

Potrti v globoki žalosti sporočamo v svojem in v imenu odsotne sestre **Josipine por. Mufich**, kakor tudi v imenu vseh sorodnikov, da je naša premila, ljubljena, zlata mamica, babica, prababica, sestra, teta, tašča, svakinja, gospa

Marija Bevc roj. Gorenc

vdova upravnika dež. naklade

v ponedeljek, dne 20. junija ob ½11. uri zvečer, previdena s svetotajstvi za umirajoče, po dolgotrajni bolezni, umrla v 71. letu svoje starosti.

Svoje življenje je posvetila neizmerni skrbi za nas, katerim je žrtvovala svoje zlato, materinsko srce. To zlato srce bomo vklenili tudi po njeni smrti z neizmerno ljubeznijo, ki naj ji lajša večno spanje.

Pogreb naše zlate mamice bo v sredo, dne 22. junija ob 17. uri izpred mrtvaške veže splošne bolnice na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 21. junija 1932.

ING. LADISLAV BEVC, teh. svetnik; ALBIN BEVC, uradnik univerze, JOSIP BEVC, dimnikarski mojster, sinovi.

Izdaja: Josip Zupančič. Za »Narodno tiskarno«: Fran Jeseršek. — Za upravo in inseratni del lista: Oton Christof. — Vsi v Ljubljani.